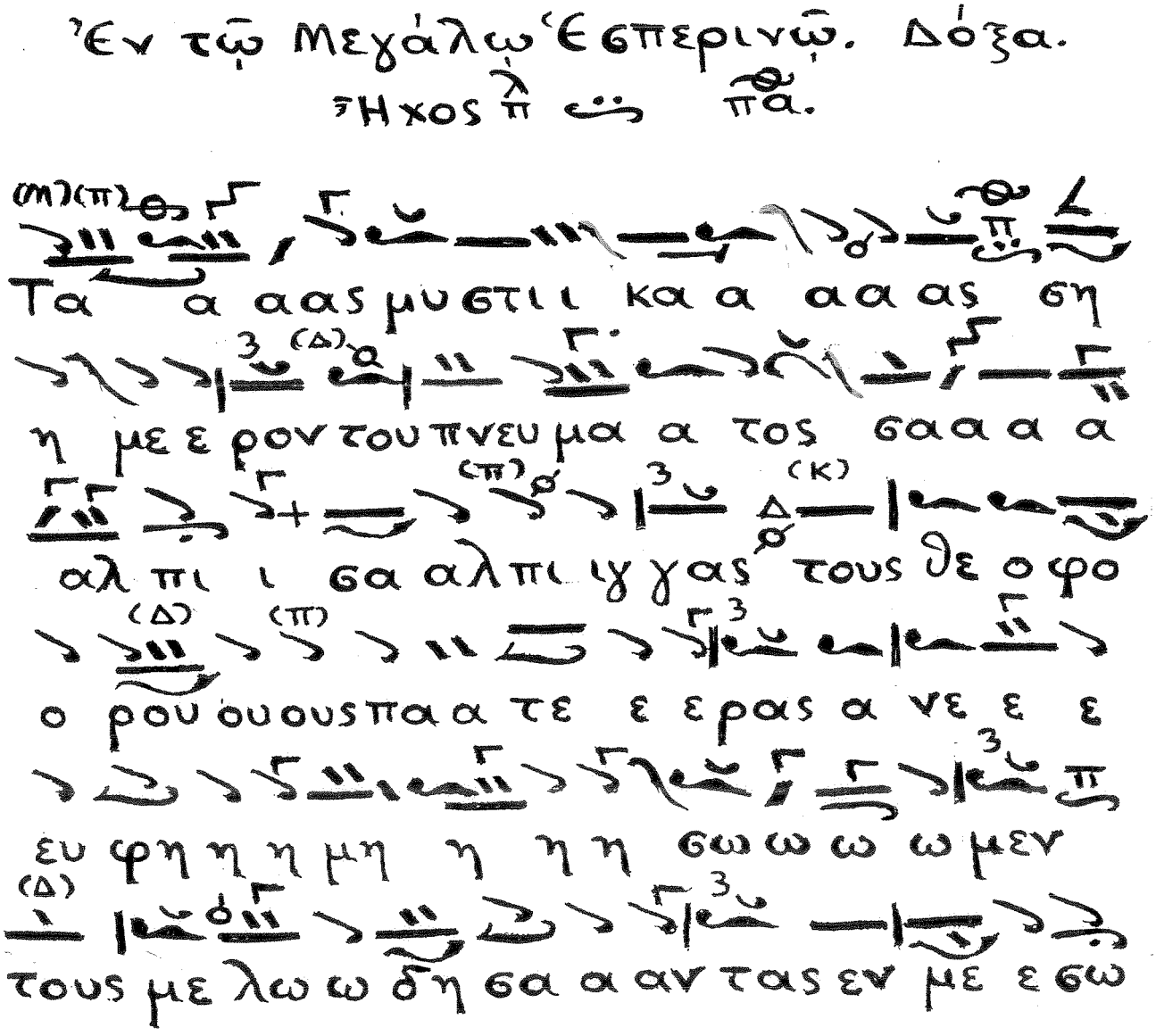
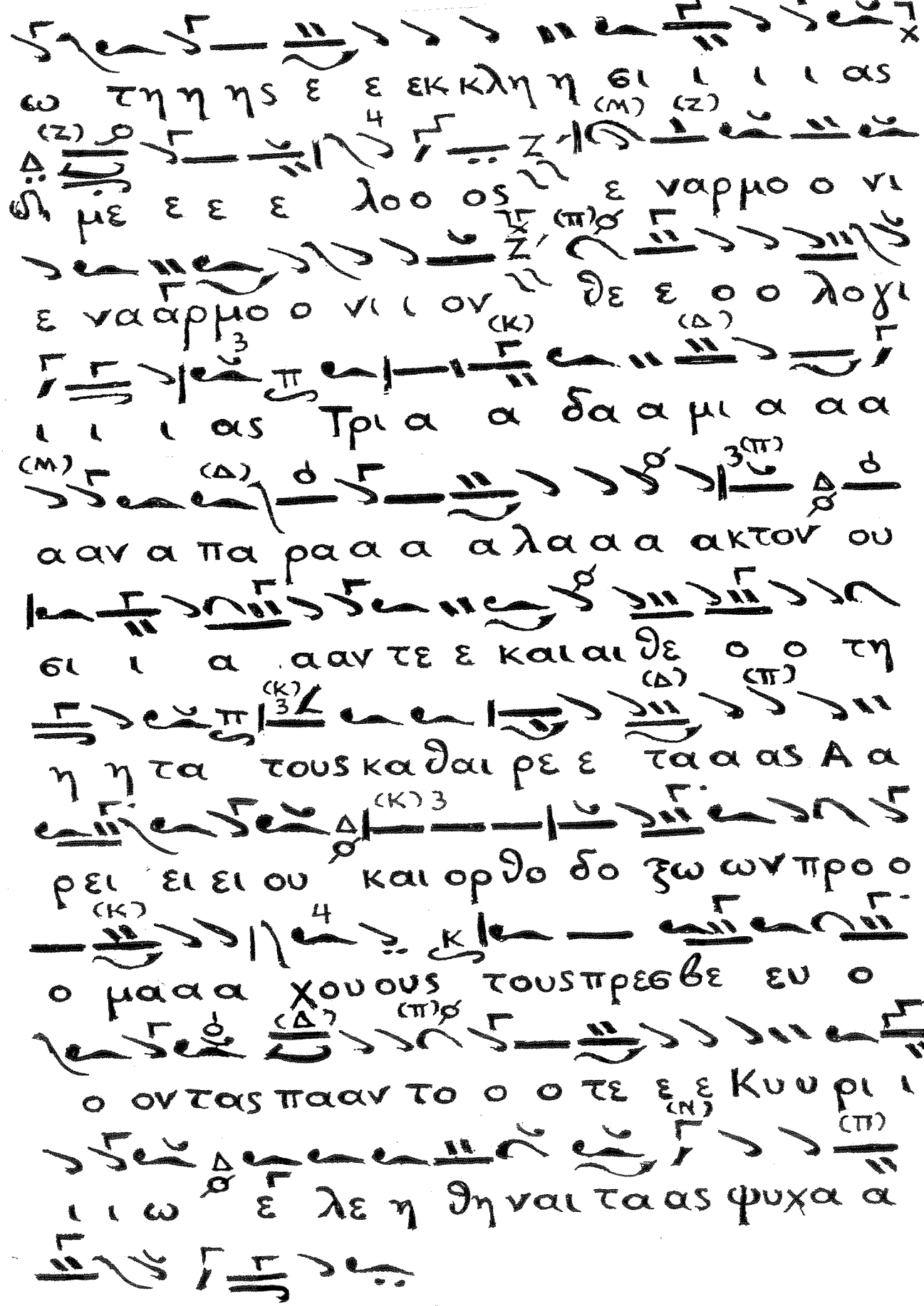
Τῇ Λ΄ Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

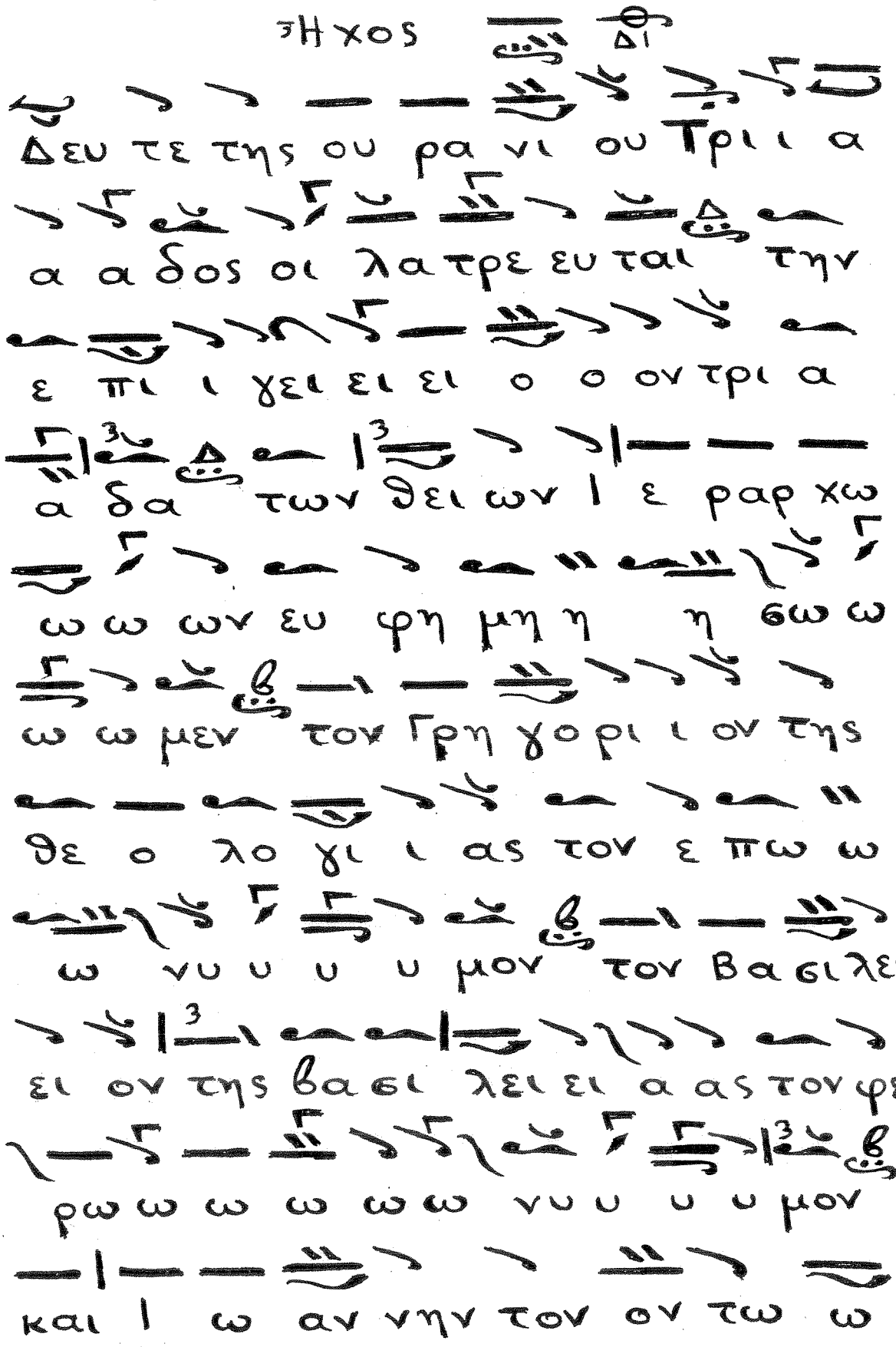
Σπυρίδωνος Γεωργακοπούλου

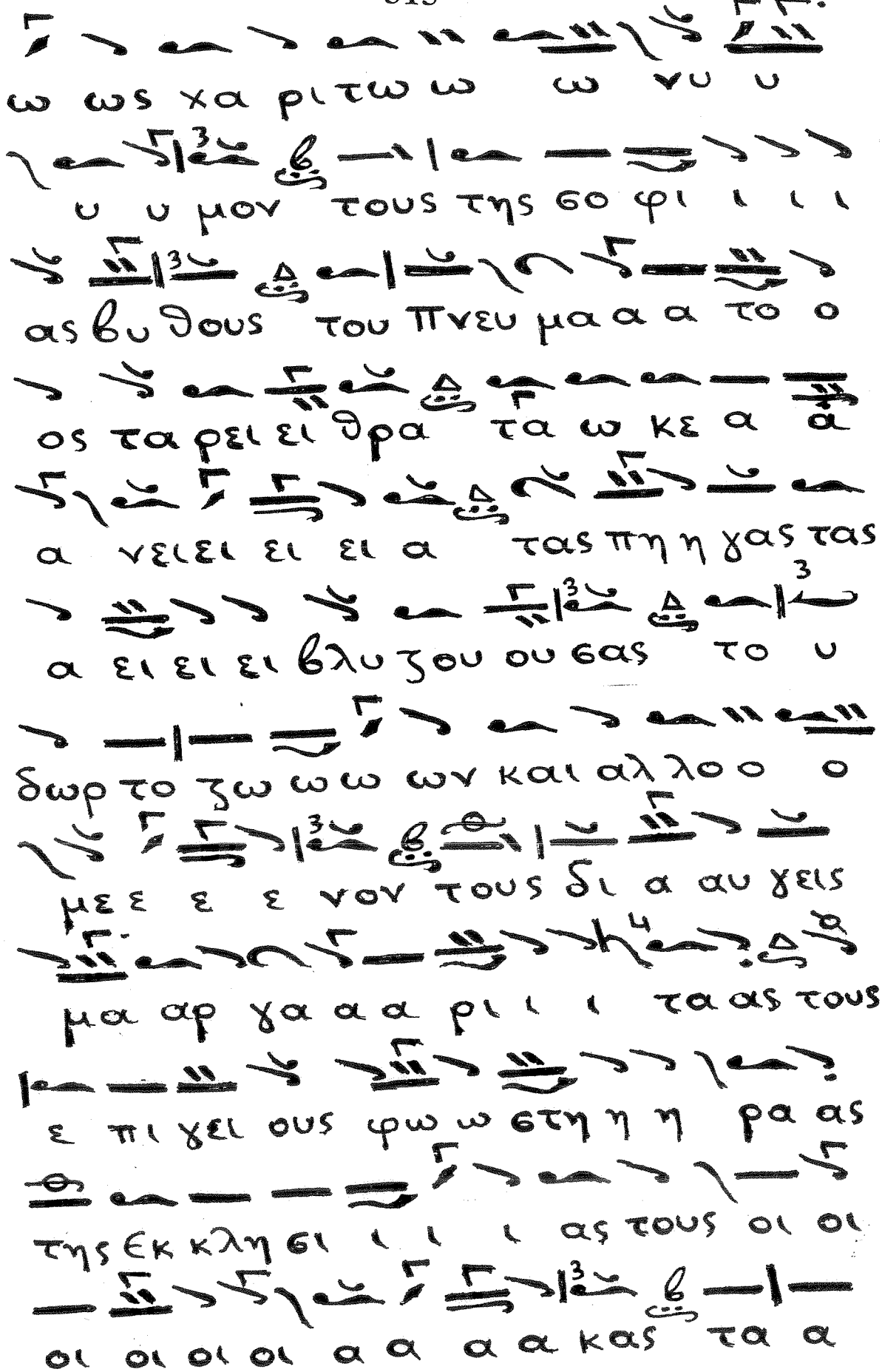

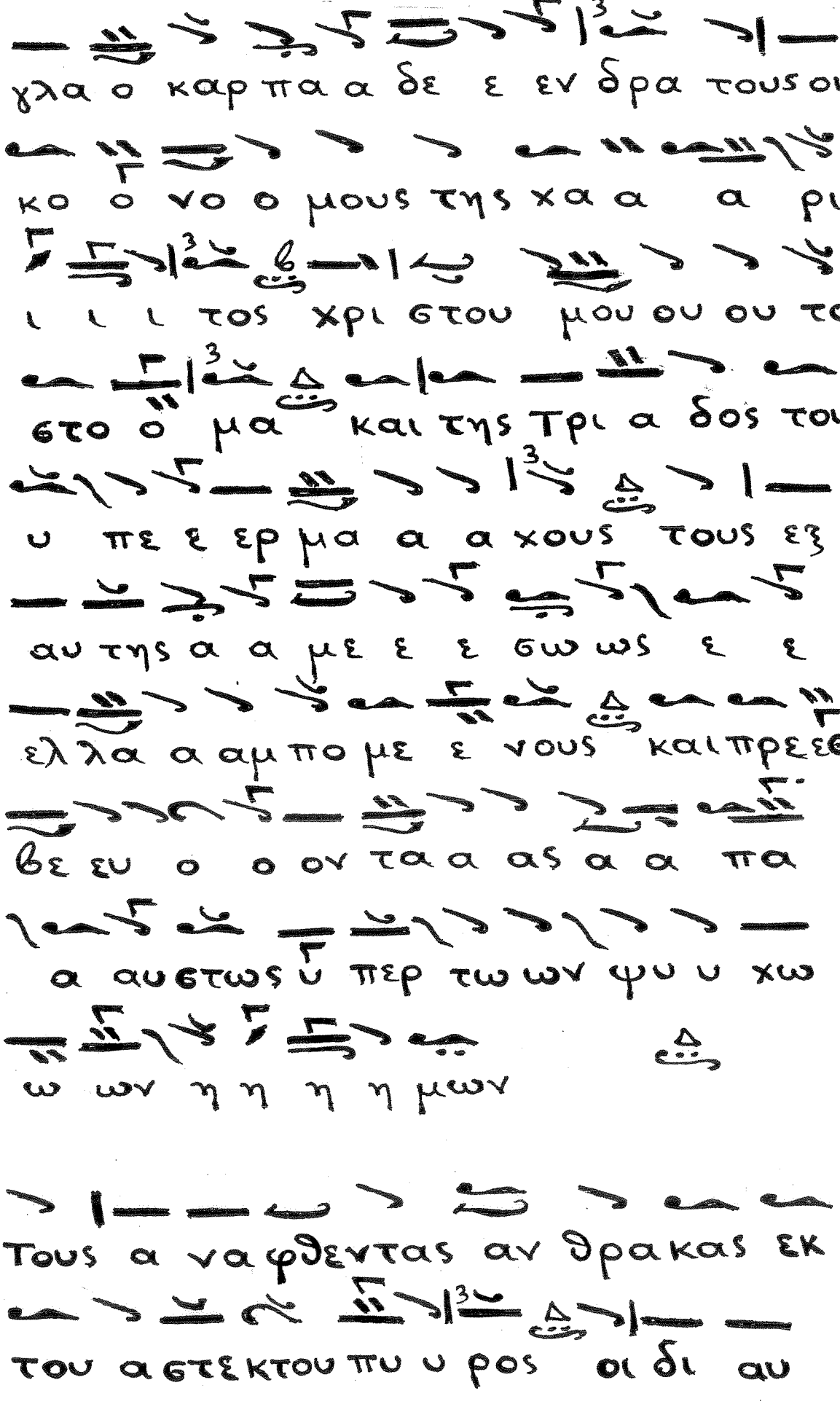

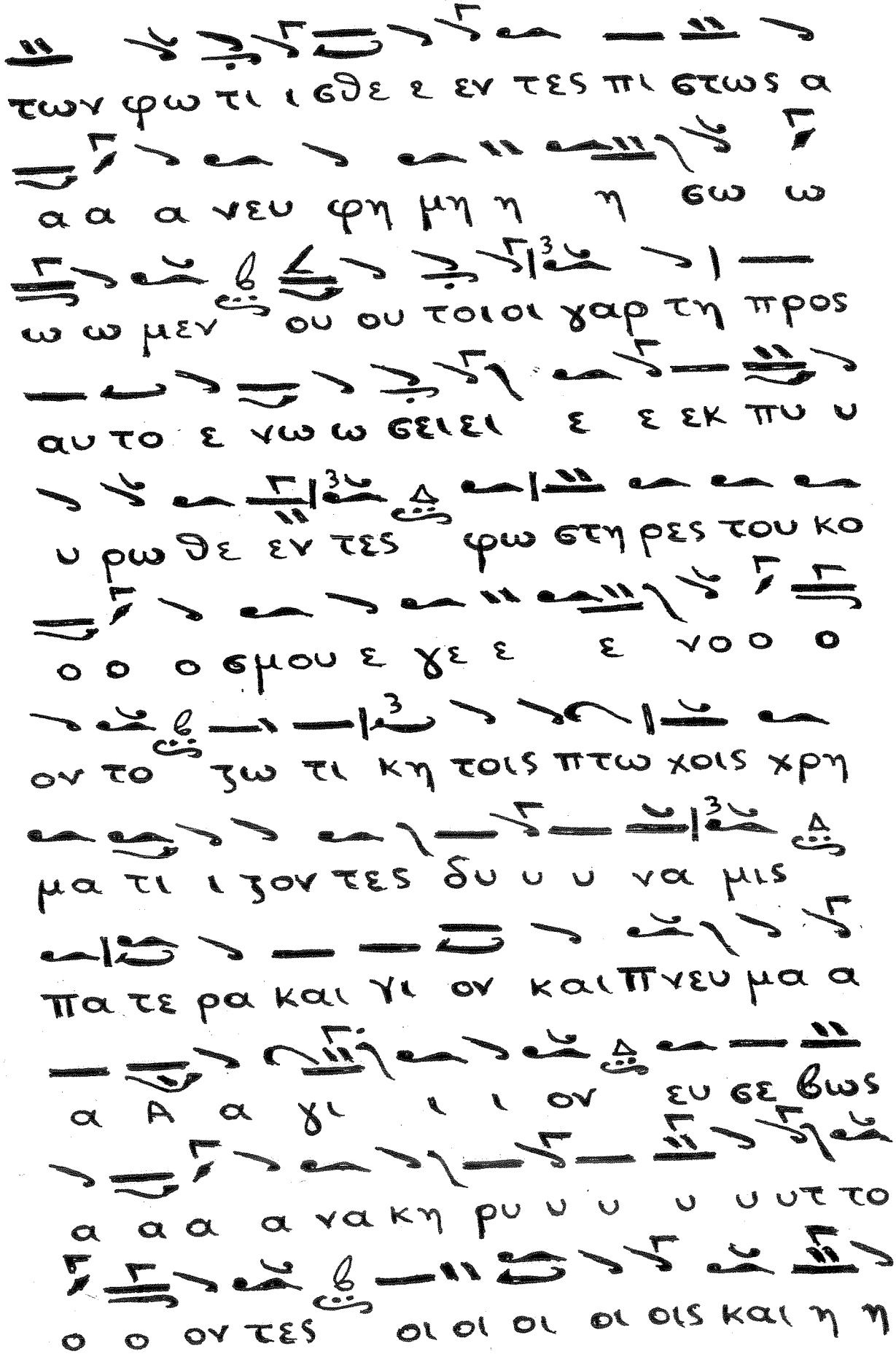
Καὶ νῦν. << Τίς μὴ μακαρίσει σε >>
Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα.

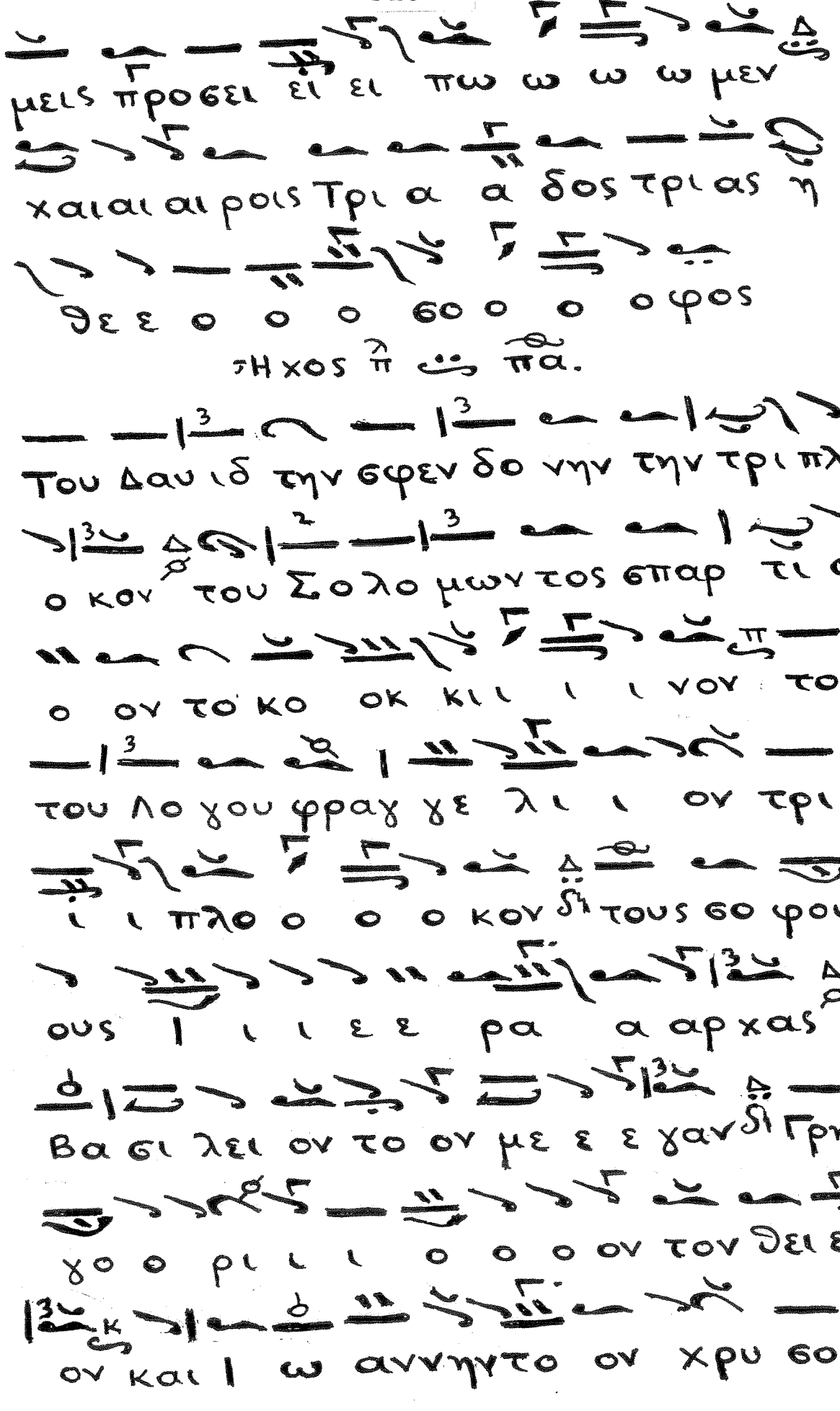
Ἦχος δ΄

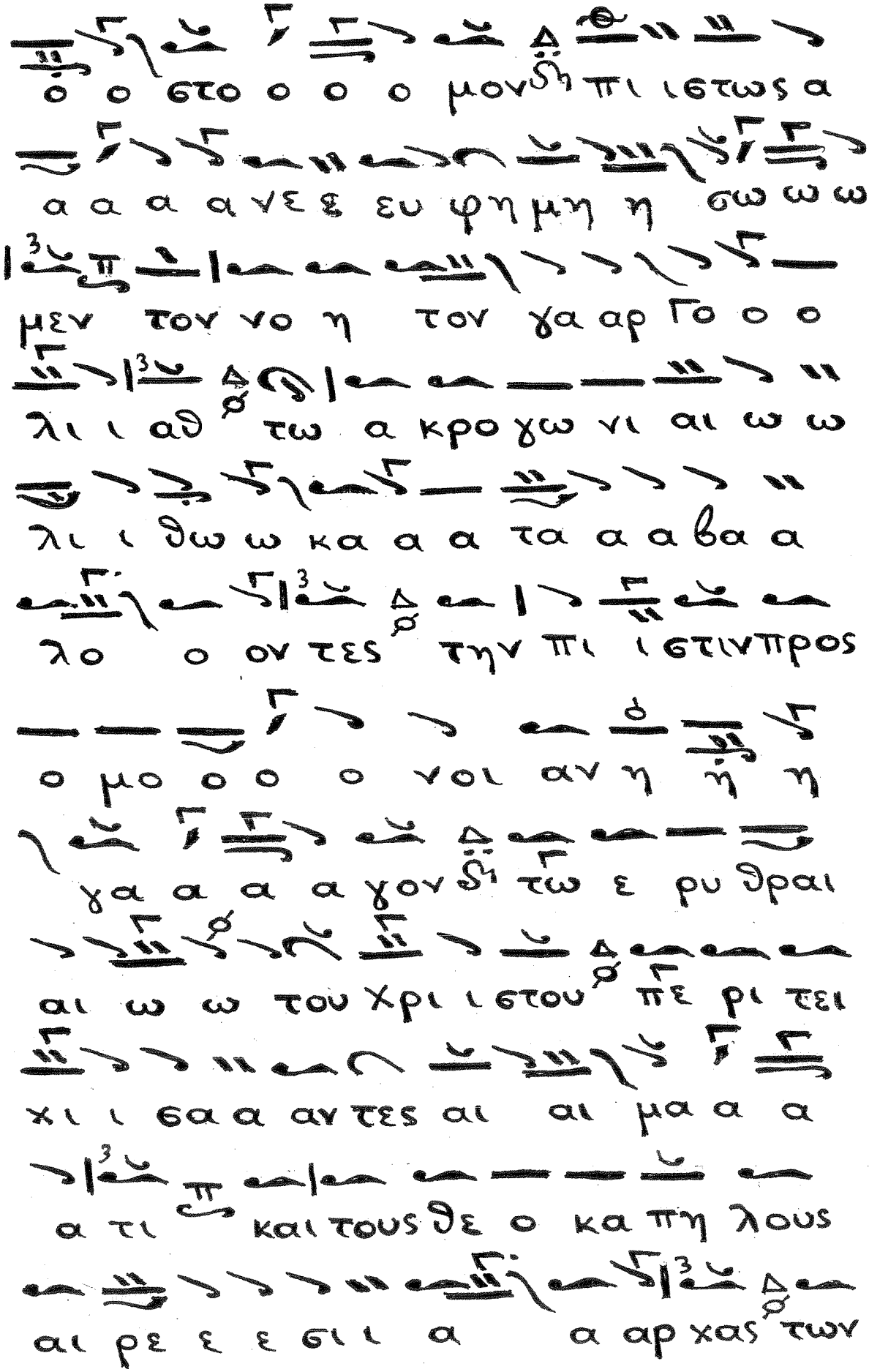

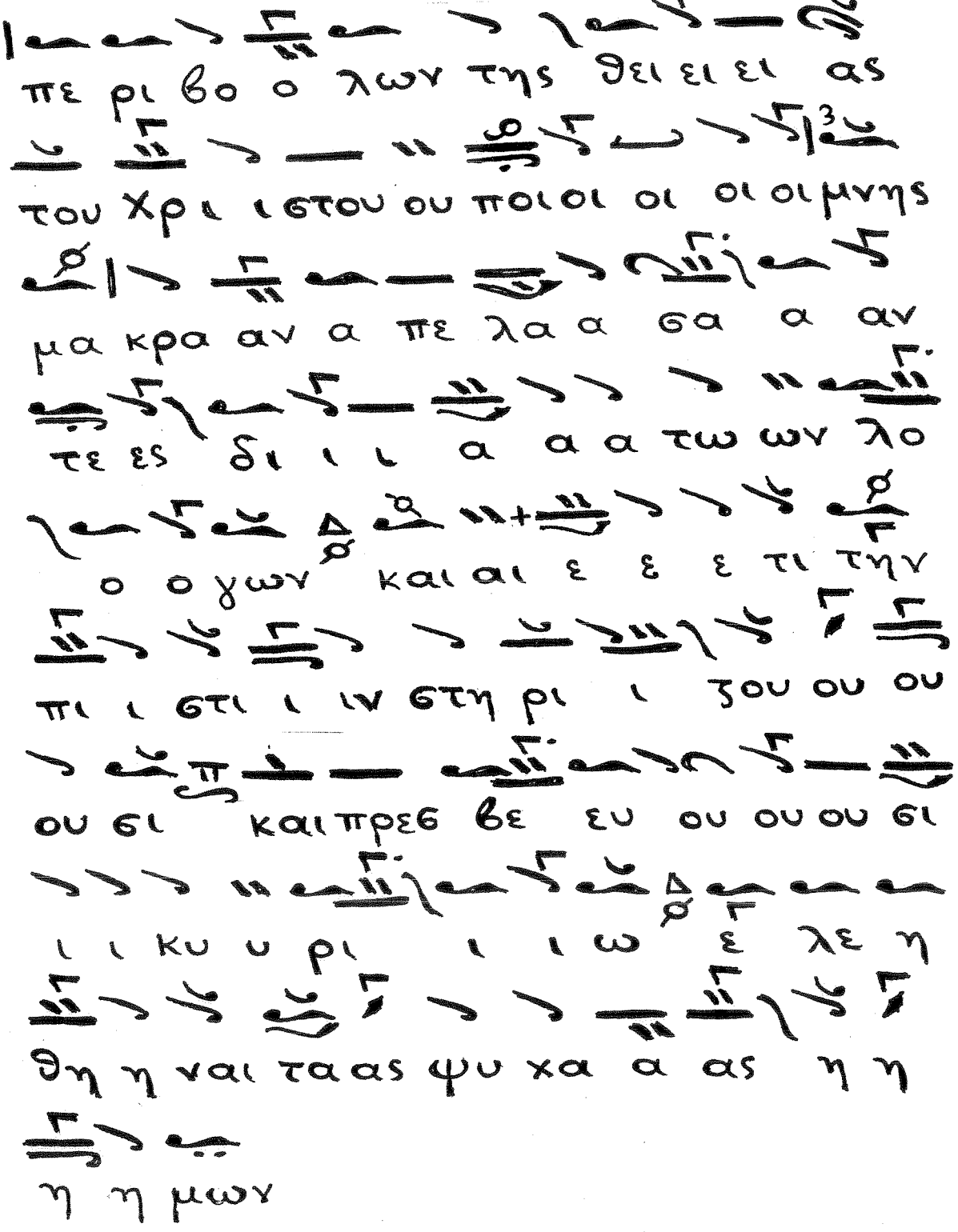

ω ως χα ρι τω ω ω νυ υ
υ υ μον τους της σο φι ι ι ι
ας βυ θους του πνευ μα α α το ο
ος τα ρει ει θρα τα ω κε α α
α νει ει ει α τας πη η γας τας
α ει ει ει βλυ ζου ου σας το υ
δωρ το ζω ω ω ων και αλ λοο ο
μεε ε ε νον τους δι α αυ γεις
μα αρ γα α α ρι ι ι τα ας τους
ε πι γει ους φω ω στη η η ρα ας
της εκ κλη σι ι ι ας τους οι οι
οι οι οι οι α α α α κας τα α

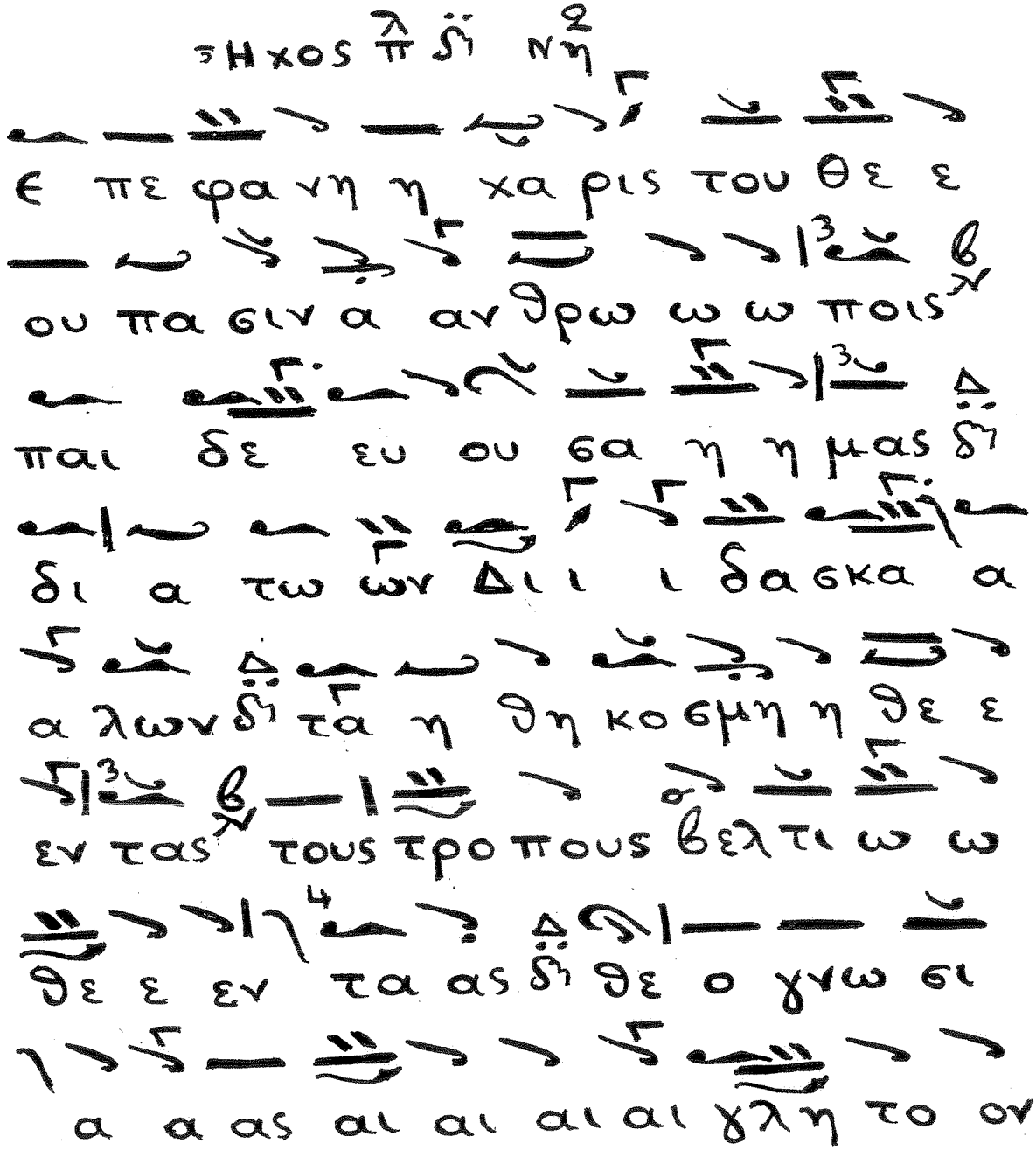

γλα ο καρ πα α δε ε εν δρα τους οι
κο ο νο ο μους της χα α α ρι
ι ι ι τος χρι στου μου ου ου το
στο ο μα και της τρι α δος τους
υ πε ε ερ μα α α χους τους εξ
αυ της α α με ε ε σω ως ε ε
ελ λα α αμ πο με ε νους καιπρεσβ
βε ευ ο ο ον τα α ας α α πα
α αυ στως υ περ τω ων ψυ υ χω
ω ων η η η η μων
Τους α να φθεντας αν θρα κας εκ
του α στε κτου πυ υ ρος οι δι αυ

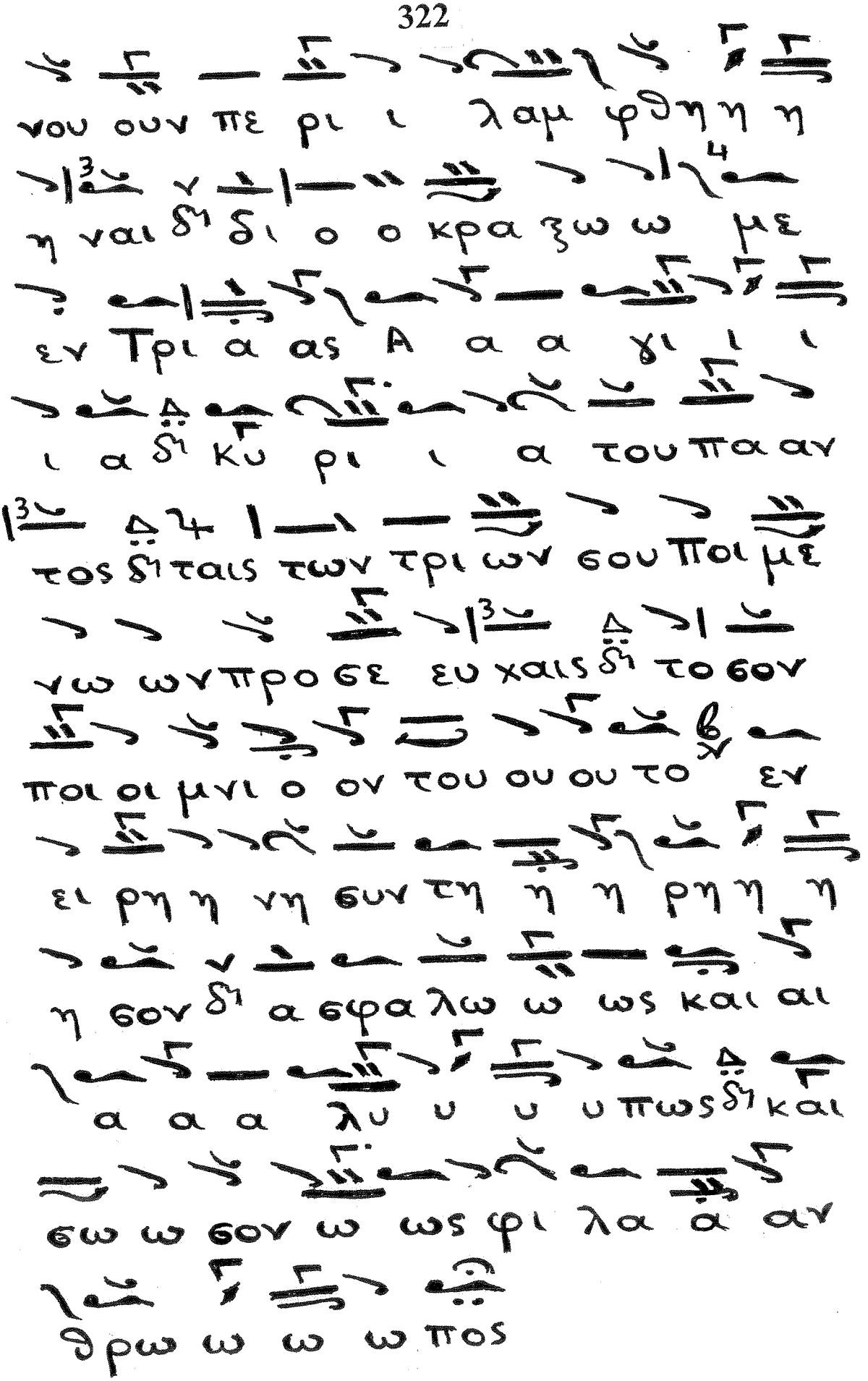

των φω τι ιθδε ε εν τες πι στως α
α α α νευ φη μη η η σω ω
ω ω μεν ου ου τοι οι γαρ τη προς
αυ το ε νω ω σειει ε ε εκ πυ υ
υ ρω θε εν τες φω στη ρες του κο
ο ο ο σμου ε γε ε ε νοο ο
ον το ζω τι κη τοις πτω χοις χρη
μα τι ι ζον τες δυ υ υ να μις
πα τε ρα και γι ον και πνευ μα α
α Α α γι ι ι ον ευ σε βως
α α α α να κη ρυ υ υ υ υ υτ το
ο ο ον τες οι οι οι οι οις και η η

μεις προσει ει ει πω ω ω ω μεν
χαιαι αιρουις Τρι α α δος τρι ας η
θε ε ο ο ο σο ο ο ο φος
Ηχος πα.
Του Δαυιδ την σφεν δο νην την τρι πλο
ο κον του Σο λο μων τος σπαρ τι ο
ο ον το κο οκ κι ι ι νον το
του λο γου φραγ γε λι ι ον τρι
ι ι πλο ο ο ο κον δη τους σο φου
ους ι ι ι ε ε ρα α αρ χας
βα σι λει ον το ον με ε ε γαν δι Γρη
χο ο ρι ι ι ο ο ο ον τον θει ει
ον και ι ω αννηγτο ον χρυ σο

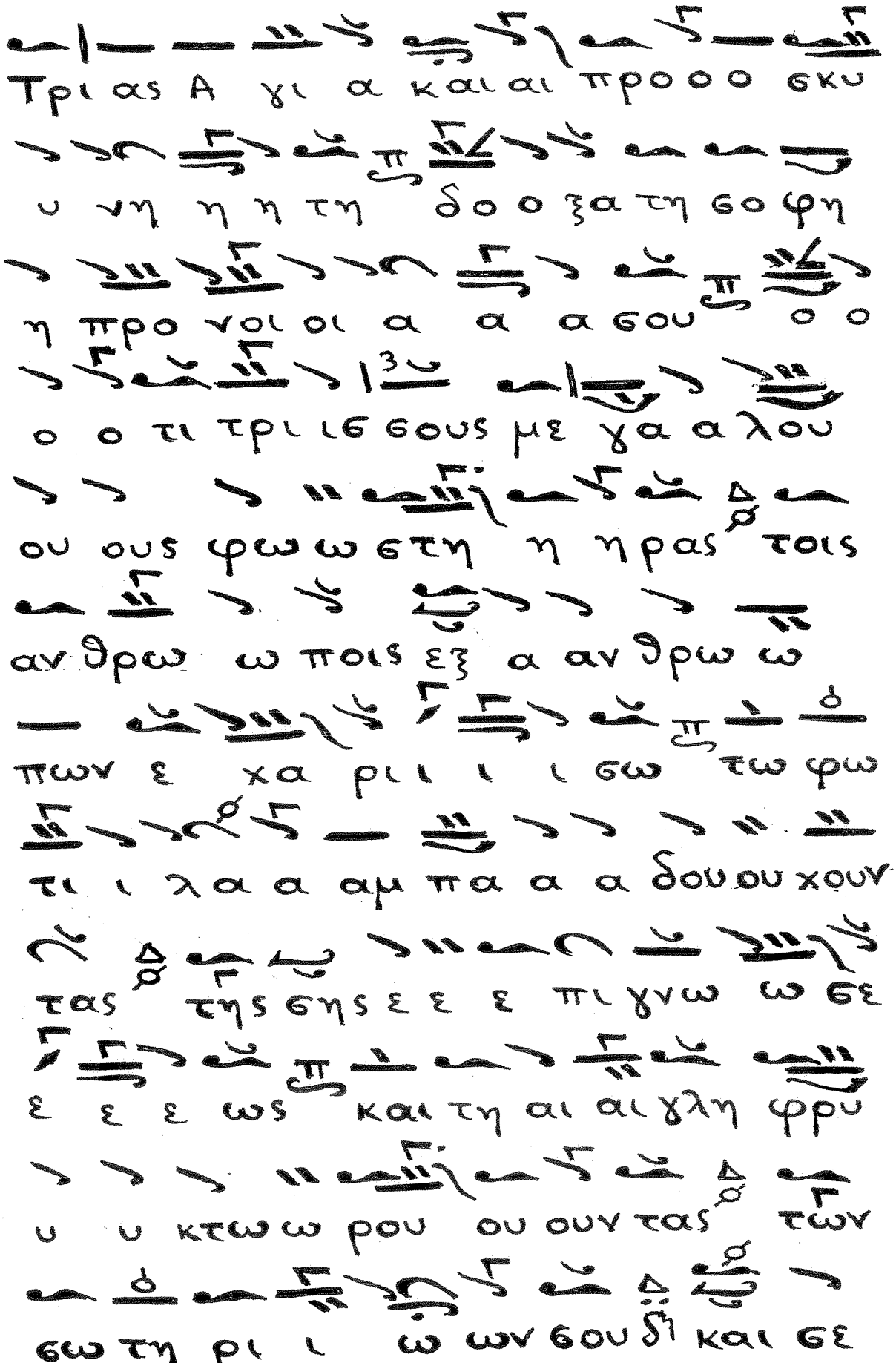

ο ο στο ο ο ο μονδη πι ιστως α
α α α α νε ξ ευ φη μη η σω ω ω
μεν τον νο η τον γα αρ γο ο ο
λι ι αθ τω α κρο χω νι αι ω ω
λι ι θω ω κα α α τα α α βα α
λο ο ον τες την πι ιστιν προς
ο μο ο ο ο νοι αν η η η
γα α α α χον δη τω ε ρυ θραι
αι ω ω του χρι ιστου πε ρι τει
χι ι σα α αν τες αι αι μα α α
α τι και τους δε ο κα πη λους
αι ρε ε ε σι ι α α αρ χας των

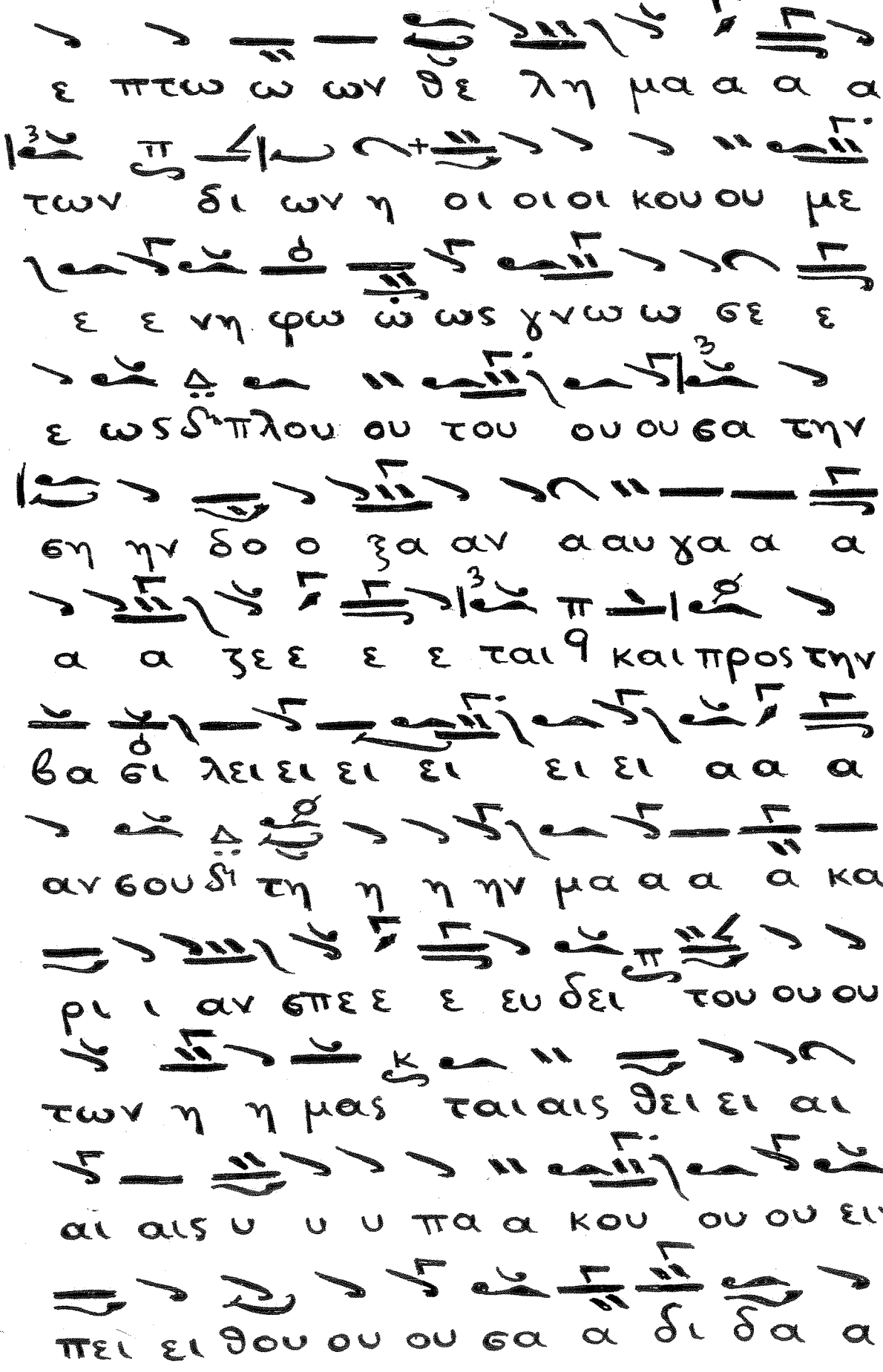

περι βολων της θειειει ας
του χριστου ουποιοι οι οιοιμνης
μακραν απελαα σα α αν
τες δι ι ι α α α των ων λο
ο ο γων και αι ε ε ε τι την
πι στι ι ιν στη ρι ι χου ου ου
ου σι καιπρεσβε ευ ου ου ου σι
ι ι κυ υ ρι ι ι ω ε λε η
θη η ναι ταας ψυ χα α ας η η
η η μων

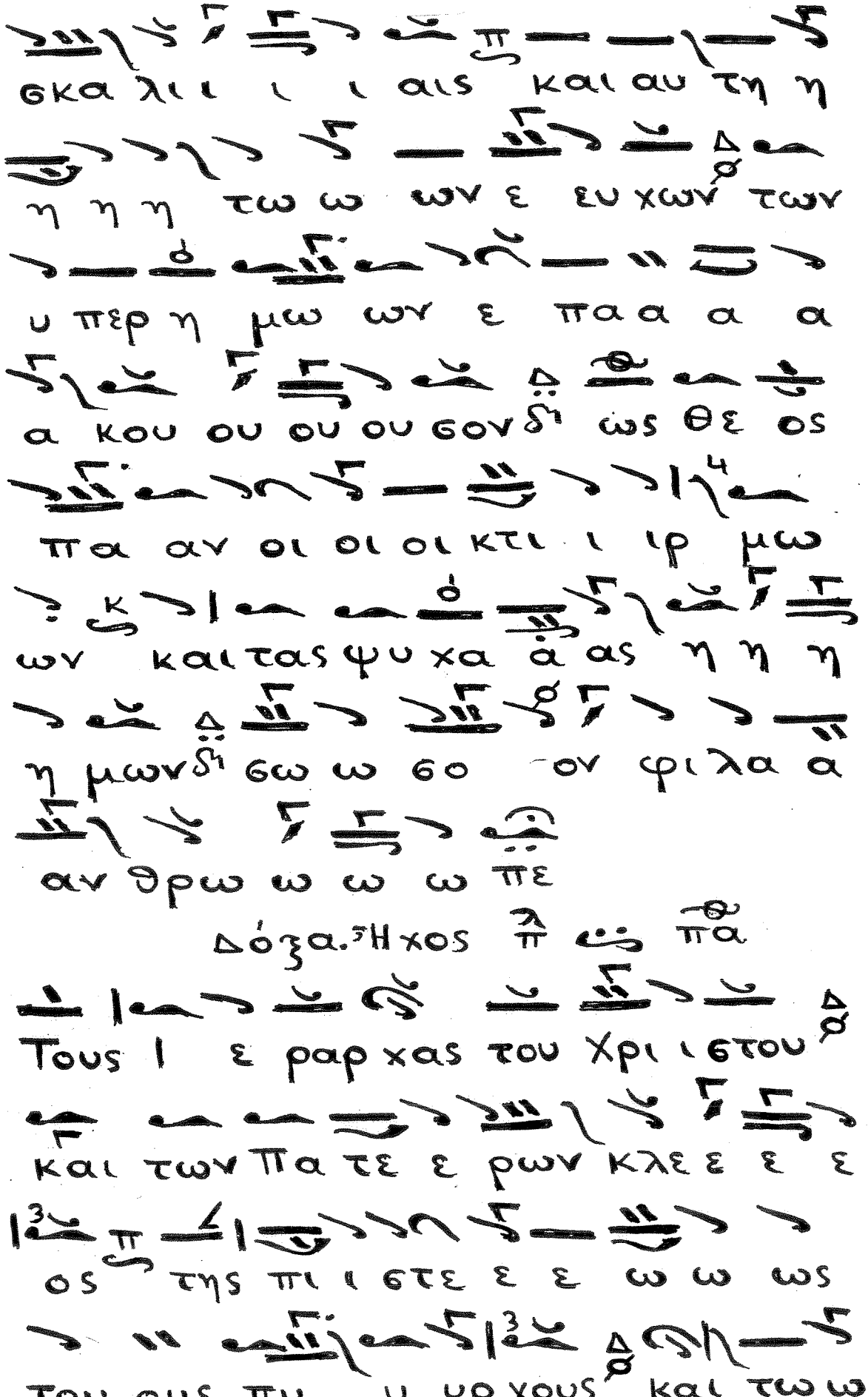

Ηχος πλ δ νη
Ε πε φα νη η χα ρις του θε ε
ου πα σιν α αν θρω ω ω πο ις
παι δε ευ ου σα η η μας δη
δι α τω ων Δι ι ι δα σκα α
α λων δη τα η θη κο σμη η θε ε
εν τας τους τρο πους βελ τι ω ω
θε ε εν τα ας δη θε ο γνω σι
α α ας αι αι αι αι γλη το ον

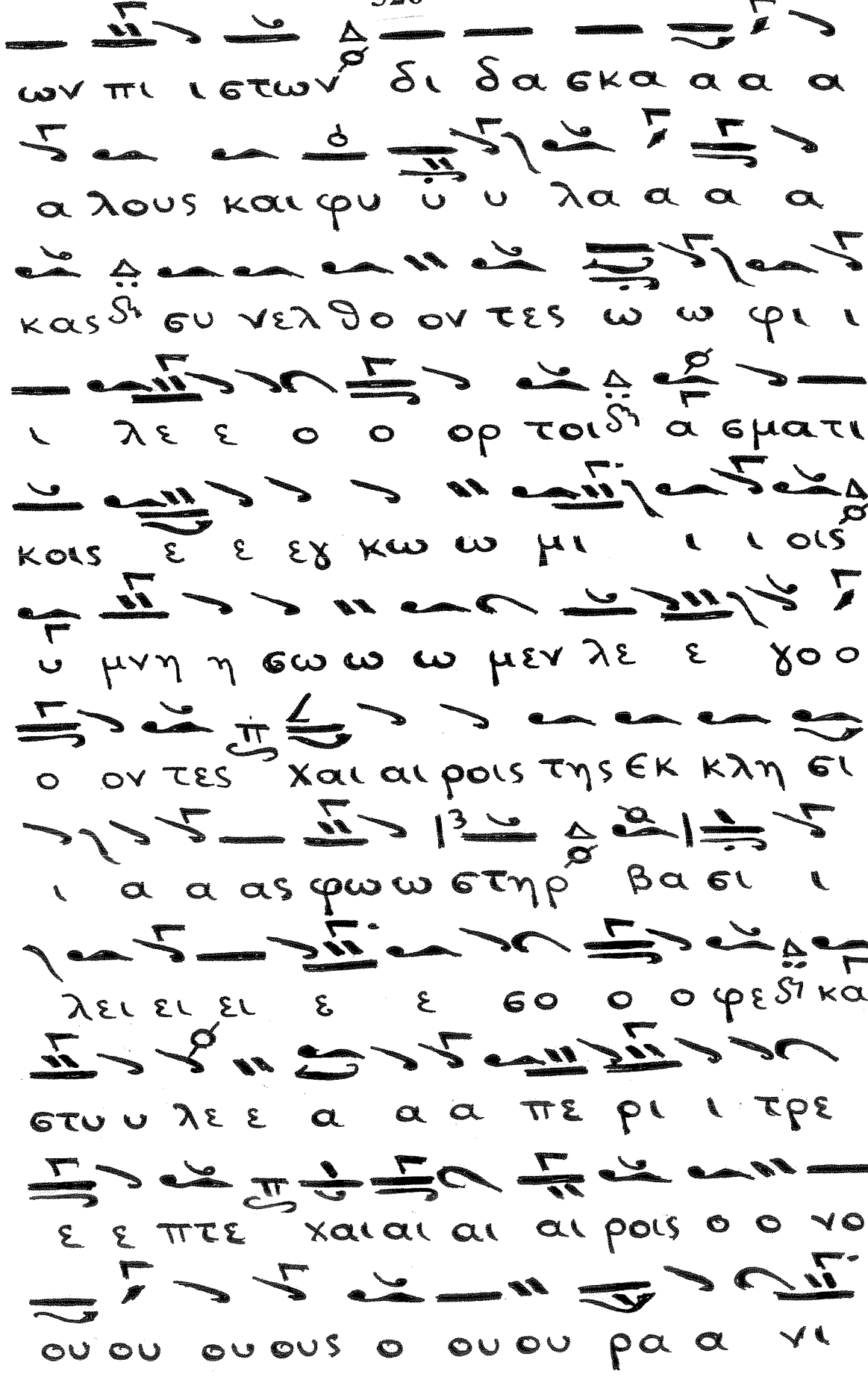

νου ουν πε ρι ι λαμ φθη η η
η ναι δη δι ο ο κρα ξω ω με
εν Τρι α ας Α α α γι ι ι
ι α δη κυ ρι ι α του παν
τος δη ταις των τρι ων σου Ποι με
νω ων προ σε ευ χαις δη το σον
ποι οι μνι ο ον του ου ου το εν
ει ρη η νη σον τη η η ρη η η
η σον δη α σφα λω ω ως και αι
α α α λυ υ υ υ πως δη και
σω ω σον ω ως φι λα α αν
θρω ω ω ω πος

ΤΗχος π πα.

Τρι ας Α γι α και αι προ ο ο σκυ
υ νη η η τη δο ο ξα τη σο φη
η προ νοι οι α α α σου ο ο
ο ο τι τρι ι σ σους με γα α λου
ου ους φω ω στη η ηρας τοις
αν θρω ω ποις εξ α αν θρω ω
πων ε χα ρι ι ι ι σω τω φω
τι ι λα α αμ πα α α δου ου χουν
τας τη ς σης ε ε ε πι γνω ω σε
ε ε ε ως και τη αι αι γλη φρυ
υ υ κτω ω ρου ου ουν τας των
σω τη ρι ι ω ων σου δη και σε

σκα λιι ι ι αις και αυ τη η
η η η τω ω ων ε ευ χων των
υ περ η μω ων ε παα α α
α κου ου ου ου σον δη ως θε ος
πα αν οι οι οι κτι ι ιρ μω
ων καιτας ψυ χα ά ας η η η
η μων δη σω ω σο ον φι λα α
αν θρω ω ω ω πε
Δόξα. Ἦχος πα
Τους ι ε ραρ χας του Χρι ι στου
και των Πα τε ε ρων κλε ε ε ε
ος της πι ι στε ε ε ω ω ως
του ους πυ υ υρ γους και τω ω

ι ι ος Αρ χι ε ρε ε ευ με

ε γι ι ι στε ης θε ο λο ο γε ε

ε Γρη γο ο ριι ι ι ε χαι

αι ροιοις ω ω χρυ υ υ σο λο ο

γε ε πα αγχρυ υ σε ε ε ι ι ι ω

ω α α αν νη ο της με τα α

νοι οι οι α ας δι α α πρυ υ

υ σι ος κη η η η ρυξ θαλλω

πα τε ε ρες τριι σο ολ βι ι ι

οι μη πα αυ σηη σδε α ει

πρεσ βε ε ευ ει ει ειν Χρι ιστω

υ περ των πι ι στει και πο ο οδω

τε λου ου ου ουν τω ω ων υ υ μων

την πα νι ι ι ε ε ε ρον δη

και θει ει α αν πανη η η

γυ υ υ ριν

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

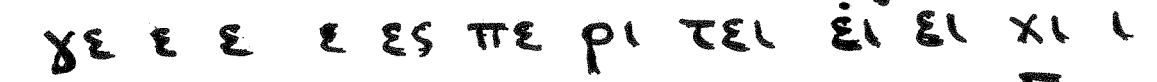

Την τωνπαρθε ενων καλλοο νην

και αι αι χα αρ μο νη ην των Νοο

ο ο ων την μο νην θε ε εο ο το

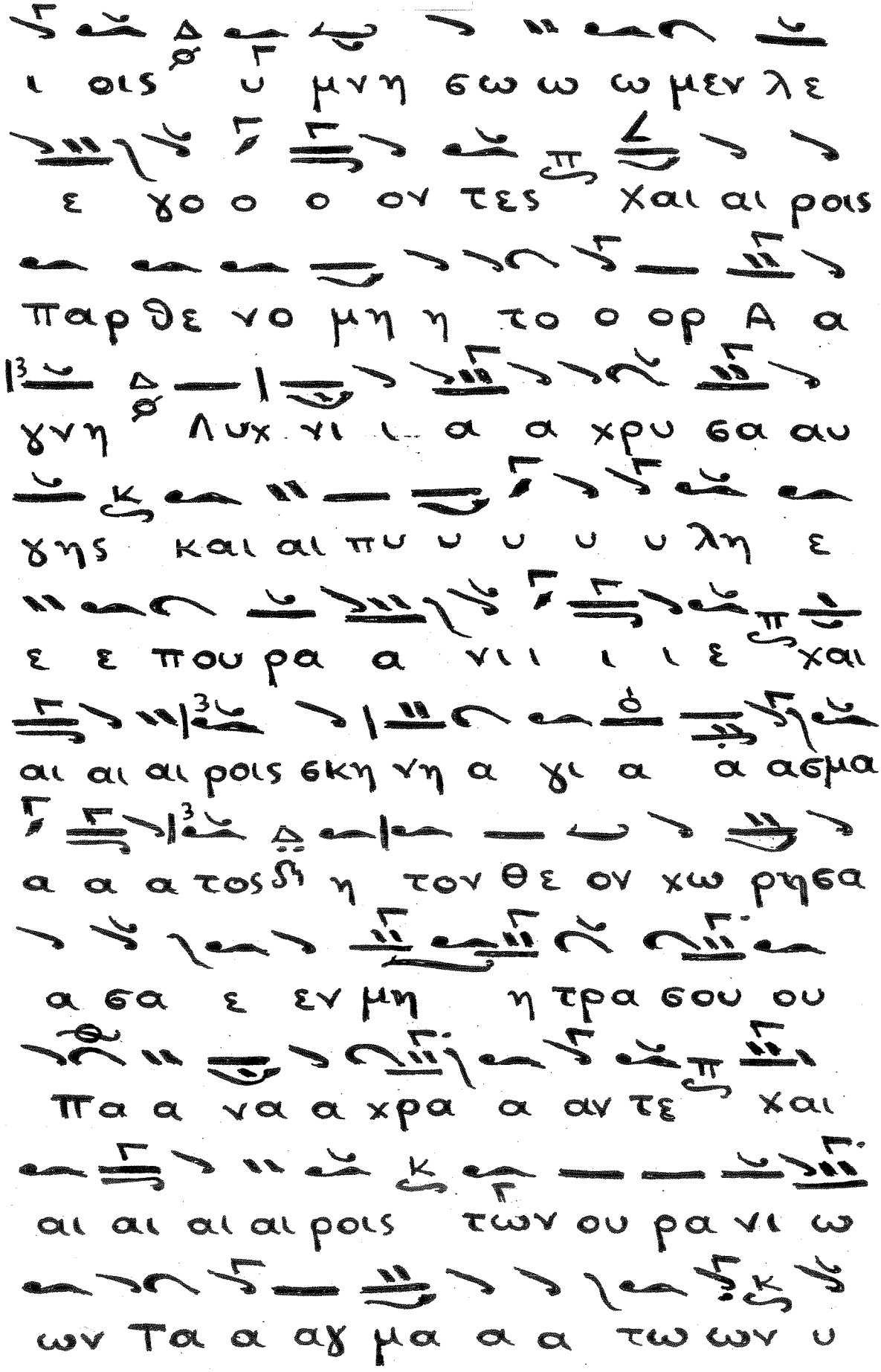

ο ο κον και των πι ι ετων αρ ρα

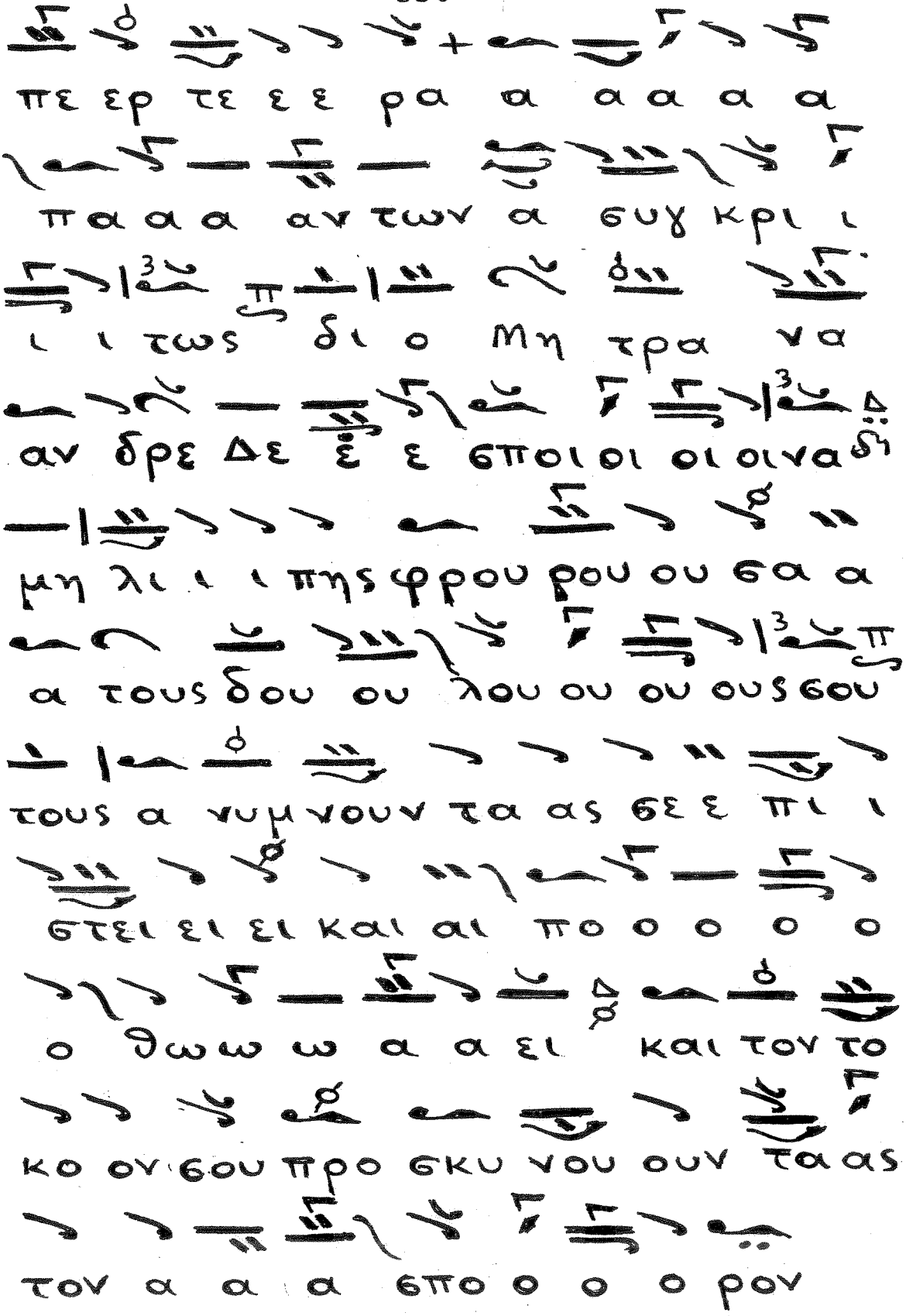

χε ε ε ες πε ρι τει ει ει χι ι

ι ι σμα δη ου νελ θον τες ω ω φι

ι ι λε ε ο ο ορ τοι δη α σμα

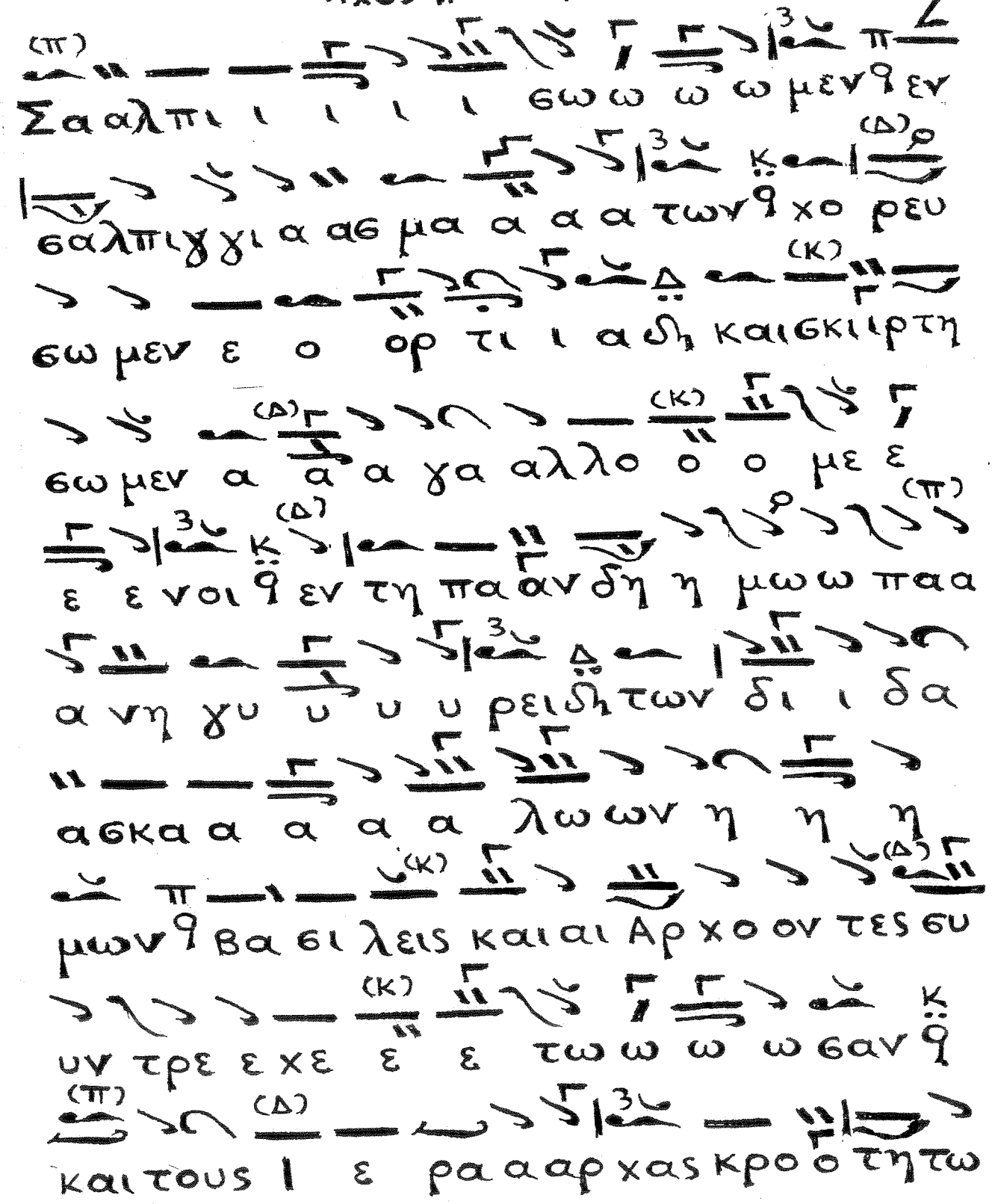

τι κοις ε ε εχ κω ω μι ι

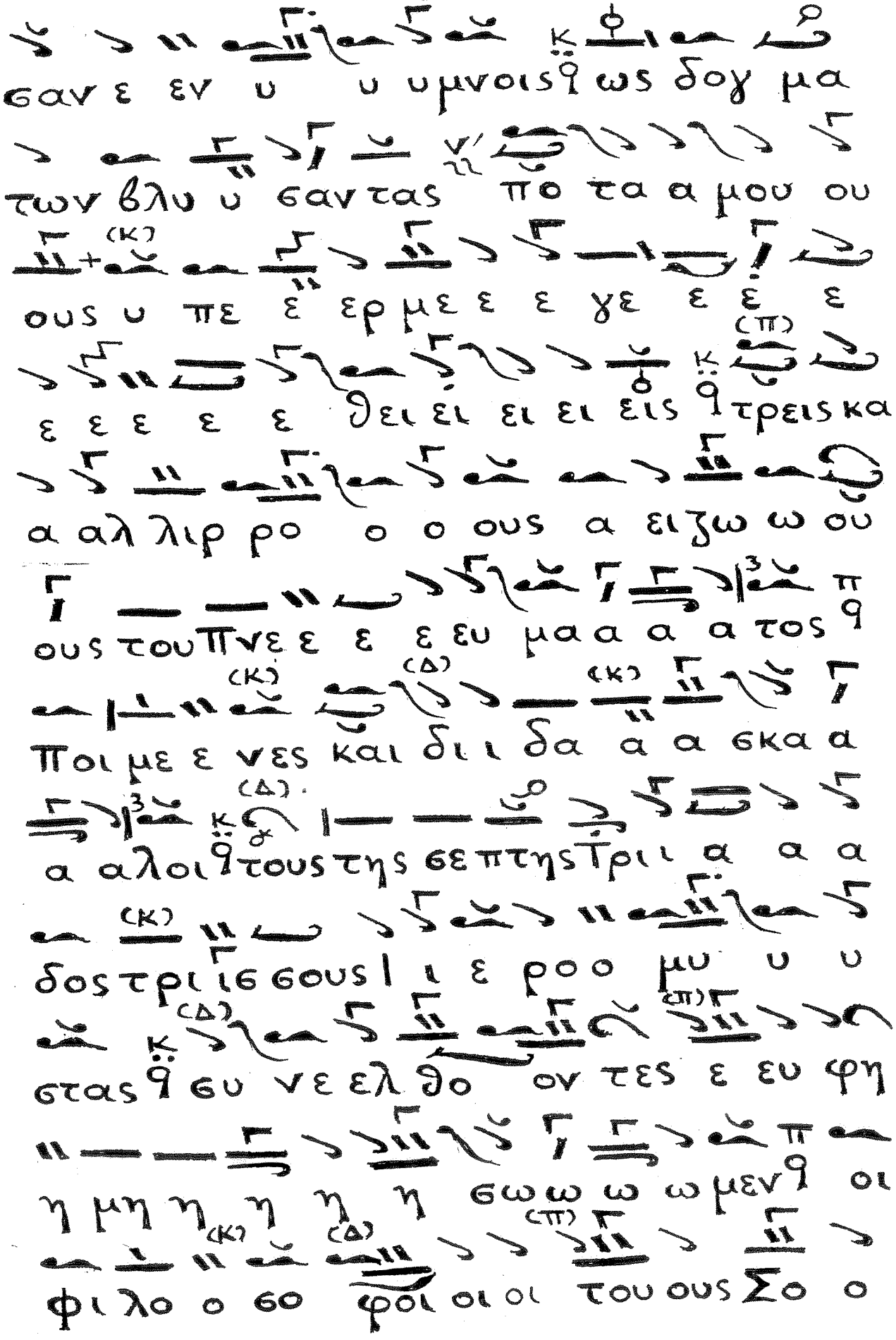

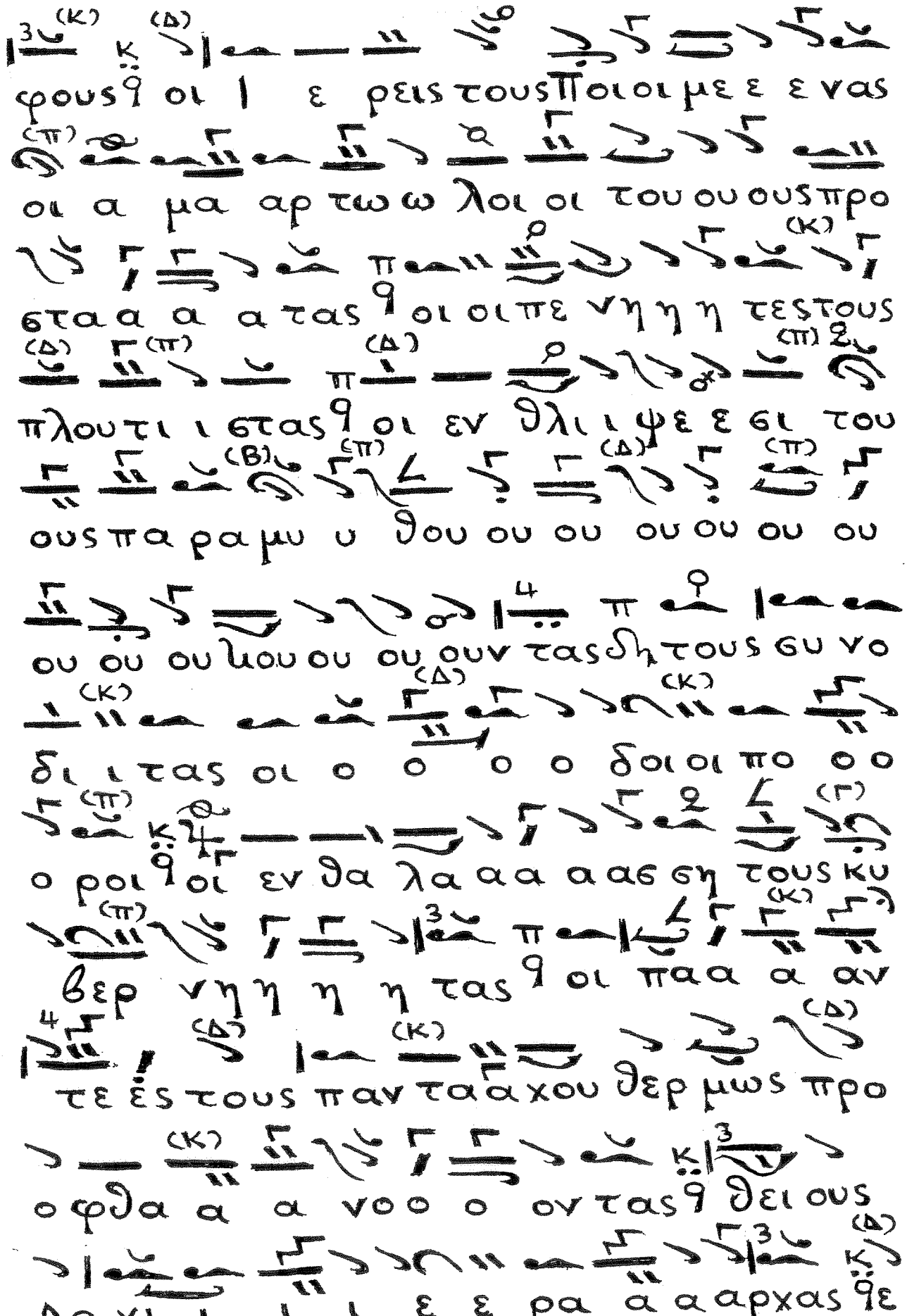

περ τε ε ε ρα α α α α α
πα α α αν των α συγ κρι ι
ι ι τως δι ο μη τρα να
αν δρε Δε ε ε σποι οι οι οινα δη
μη λι ι ι πης φρου ρου ου σα α
α τους δου ου λου ου ου ους σου
τους α νυμ νουν τα ας σε ε πι ι
στει ει ει και αι πο ο ο ο ο
ο θωω ω α α ει και τον το
κο ον σου προ σκυ νου ουν τα ας
τον α α α σπο ο ο ο ρον

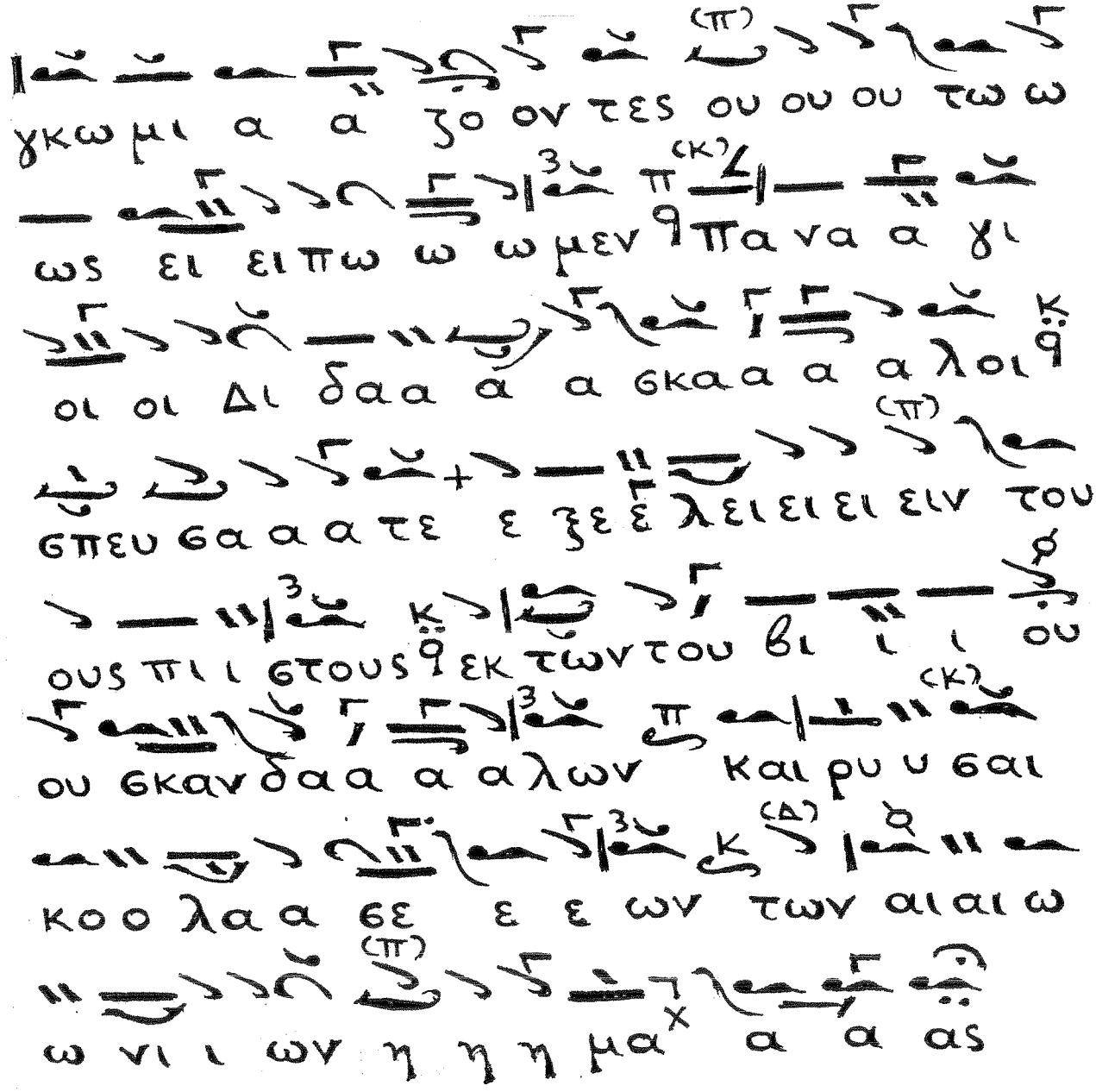
Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα.

Ἦχος πλ. δ΄ πα.

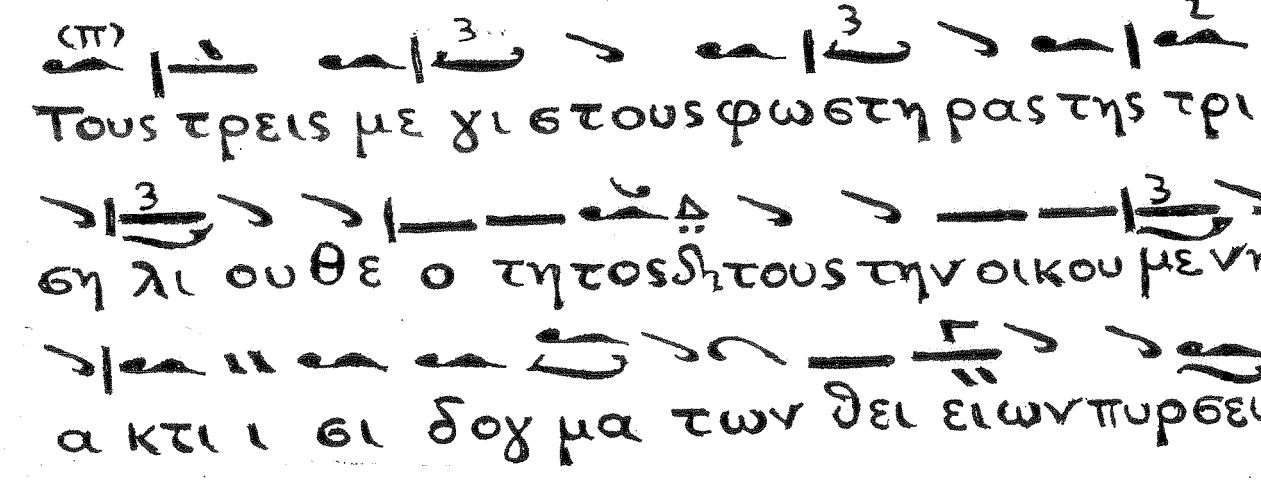

σαν ε εν υ υ υμνοις ῥ ως δοχ μα
των βλυ υ σαν τας πο τα α μου ου
ους υ πε ε ερ με ε ε γε ε ε ε
ε ε ε ε ε θει ει ει ει εις ῥ τρεις κα
α αλ λιρ ρο ο ο ους α ειζω ω ου
ους του πνε ε ε ευ μα α α α τος ῥ
ποι με ε νες και δι ι δα α α σκα α
α αλοι ῥ τους της σε πτης τρι ι α α α
δος τρι ιθ σους ι ι ε ρο ο μυ υ υ
στας ῥ συ νε ελ θο ον τες ε ευ φη
η μη η η η η σω ω ω ω μεν ῥ οι
φι λο ο σο φοι οι οι του ους Σο ο

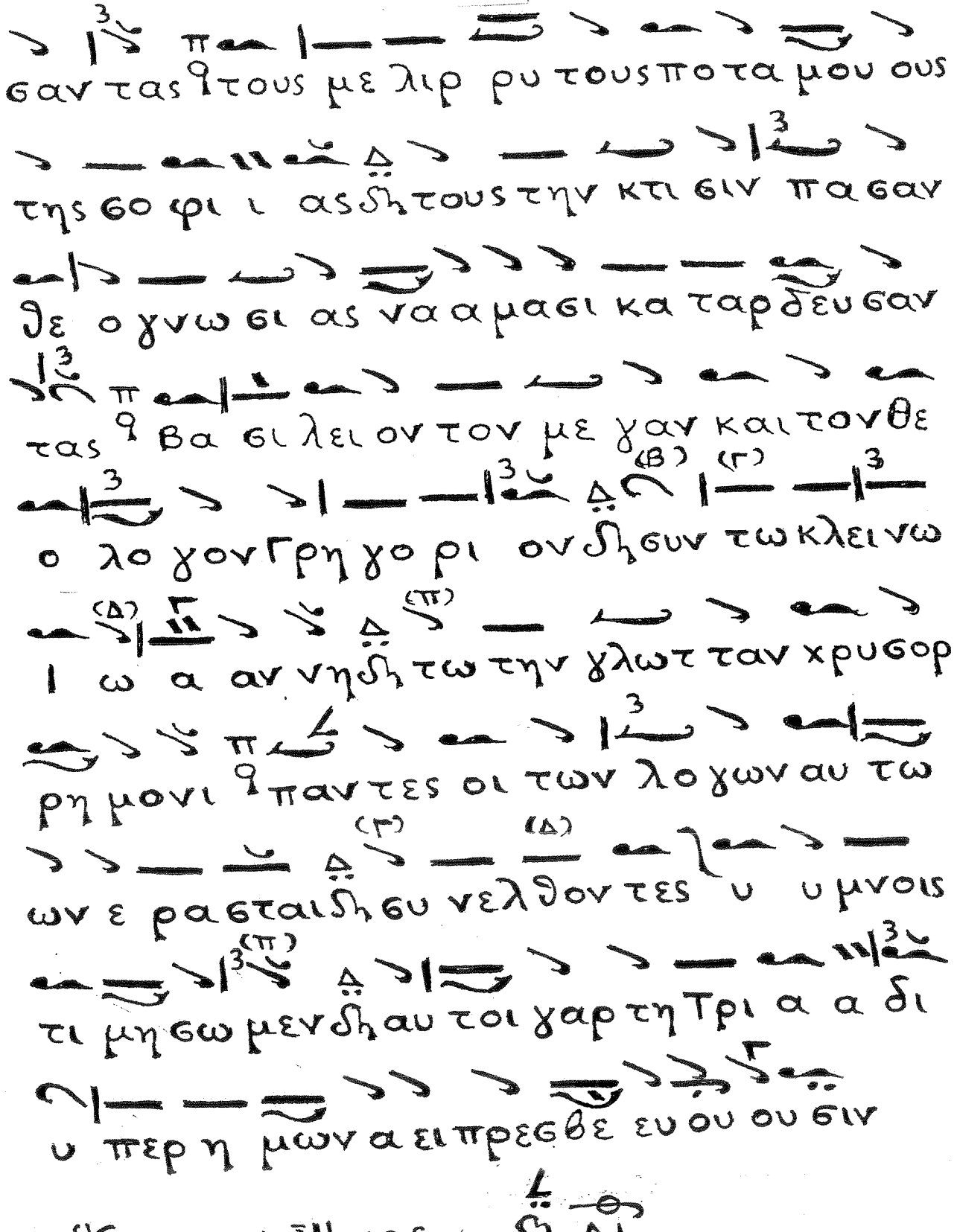

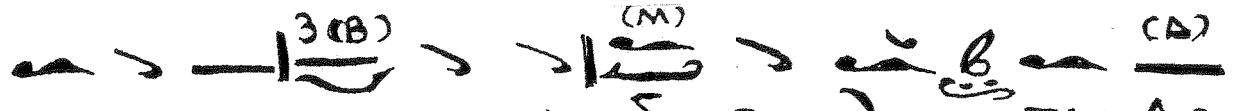

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ... πα.

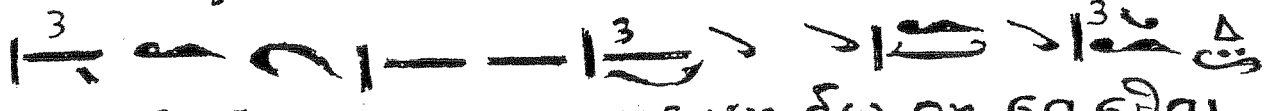

σαν τας θτους με λιρ ρυ τους ποτα μου ους
της σο φι ι ας σθ τους την κτι σιν πα σαν
θε ο γνω σι ας να α μασι κα ταρ δευ σαν
τας θ βα σι λει ον τον με γαν και τον θε
ο λο γον Γρη γο ρι ον σθ συν τω κλει νω
ι ω α αν νησθ τω την γλωτ ταν χρυσορ
ρη μονι θ παν τες οι των λο γων αυ τω
ων ε ρα σταισθ συν ελθον τες υ υμνοις
τι μη σω μεν σθ αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι
υ περ η μων α ει πρεσβε υ ου ου σιν
Ἕτερον. Ἦχος δη δι.
ως των Α πο στο λων ο μο ο τροποι και

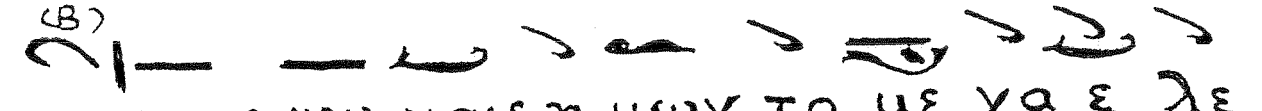
της οι κου με νης Δι δα σκα λοι τω Δε

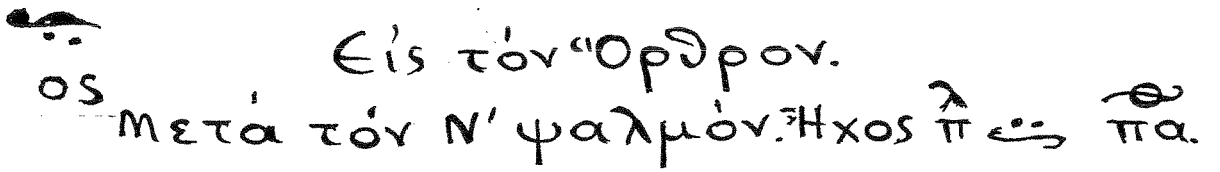
σπο τη των ο λων πρεσβε υσα τε ει

ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι

και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

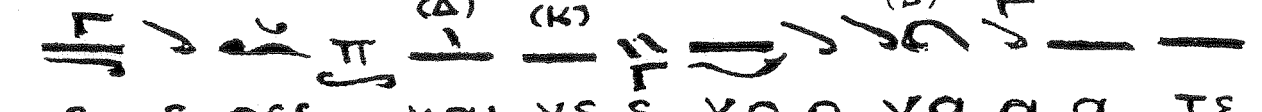
ος Μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν. Ἦχος πλ. πα.

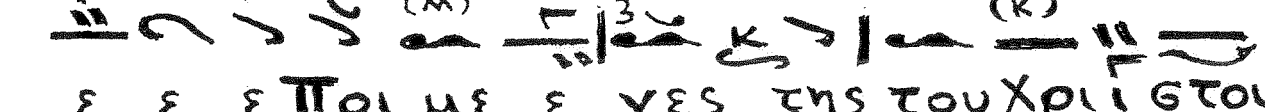
Ε ξε χυ υ θη η χα α ρις εν χει ει ει

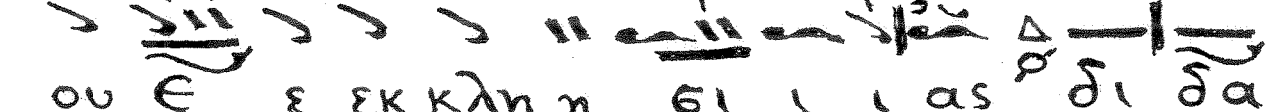
λε σι ιν υ υ μων ὁ σι οι Πα τερ

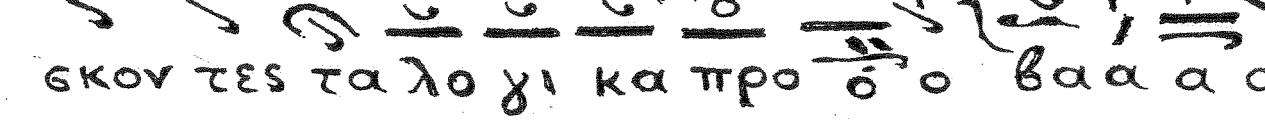
ε ε ρες και γε ε γο ο να α α τε

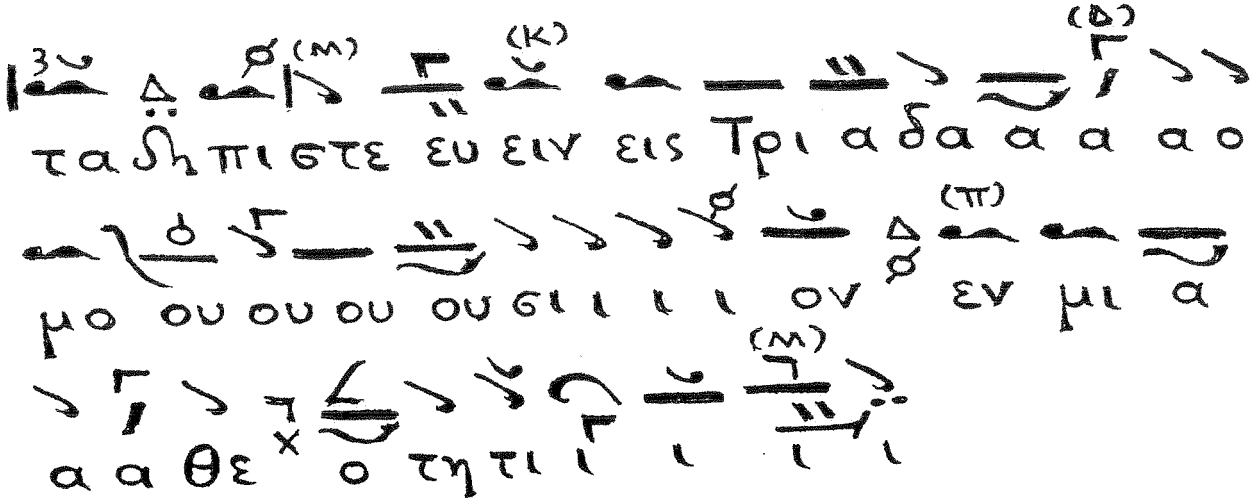
ε ε ε Πνοι με ε νες της του Χρι ι στου

ου Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας δι δα

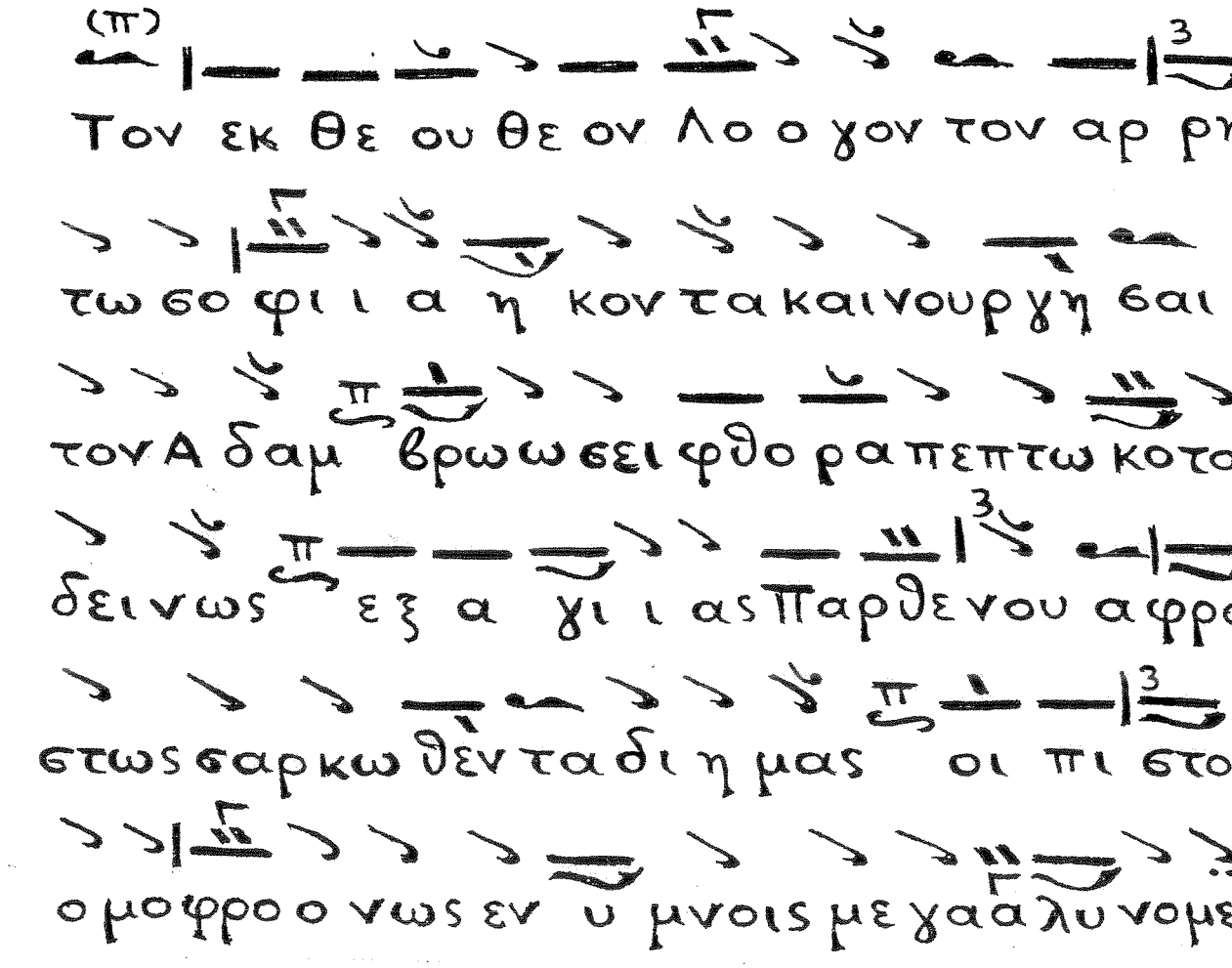

σκον τες τα λο γι κα προ ὁ ο βα α α

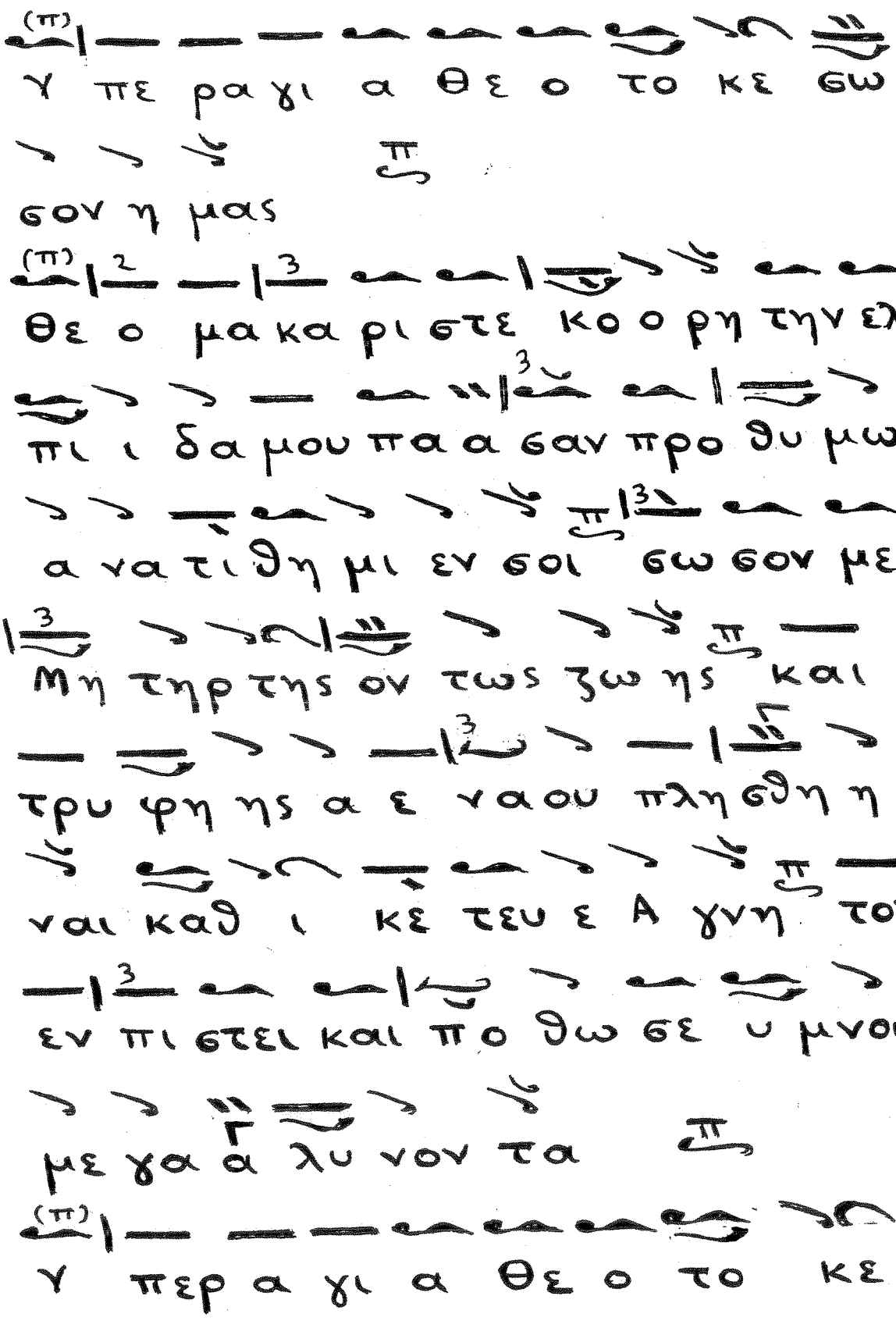

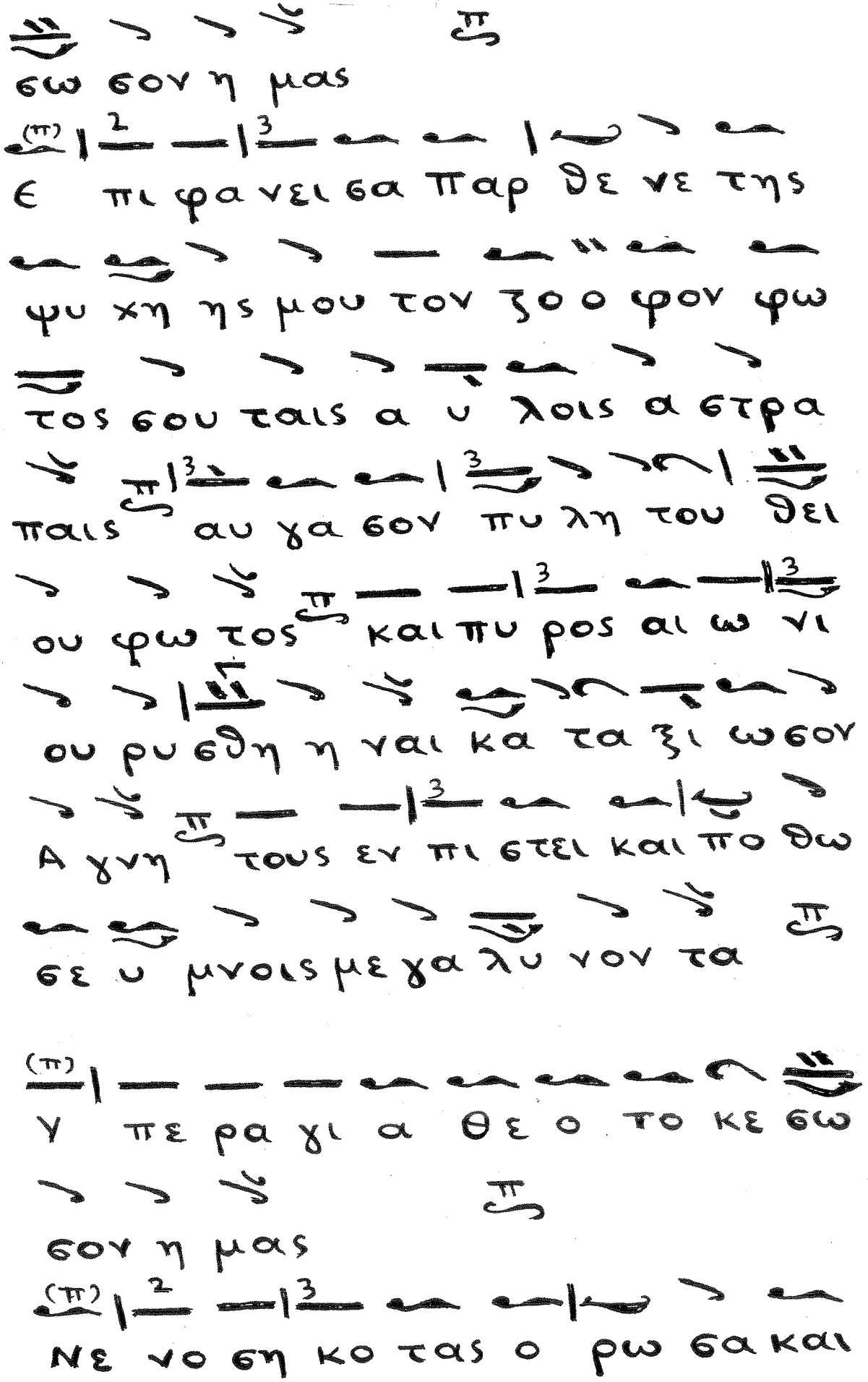
Εἰς τὴν Θ' Ὠδήν. Ὁ Εἱρμός.

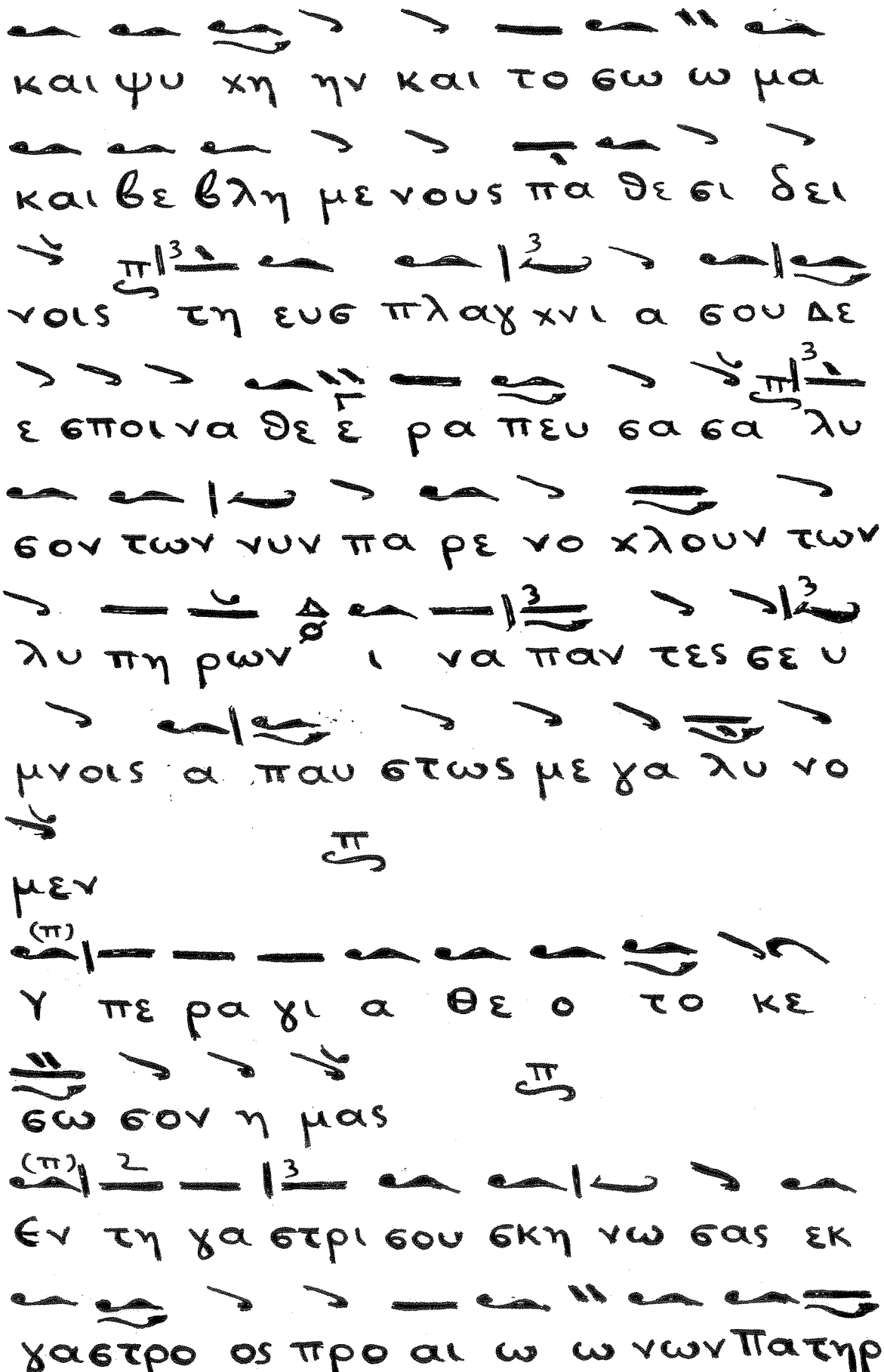
Ἦχος πα

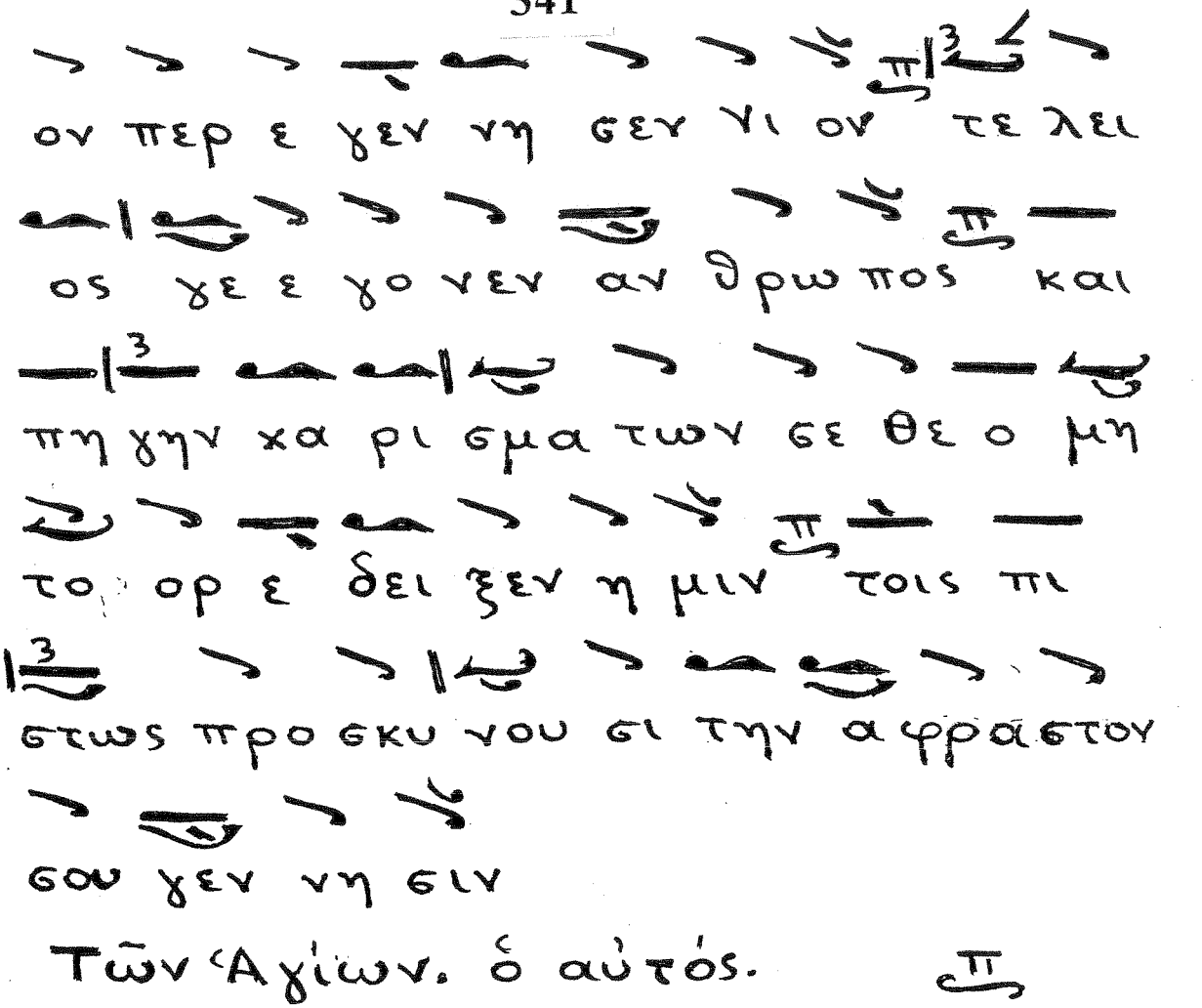

Τροπάρια τῆς Θ' ᾠδῆς. πα

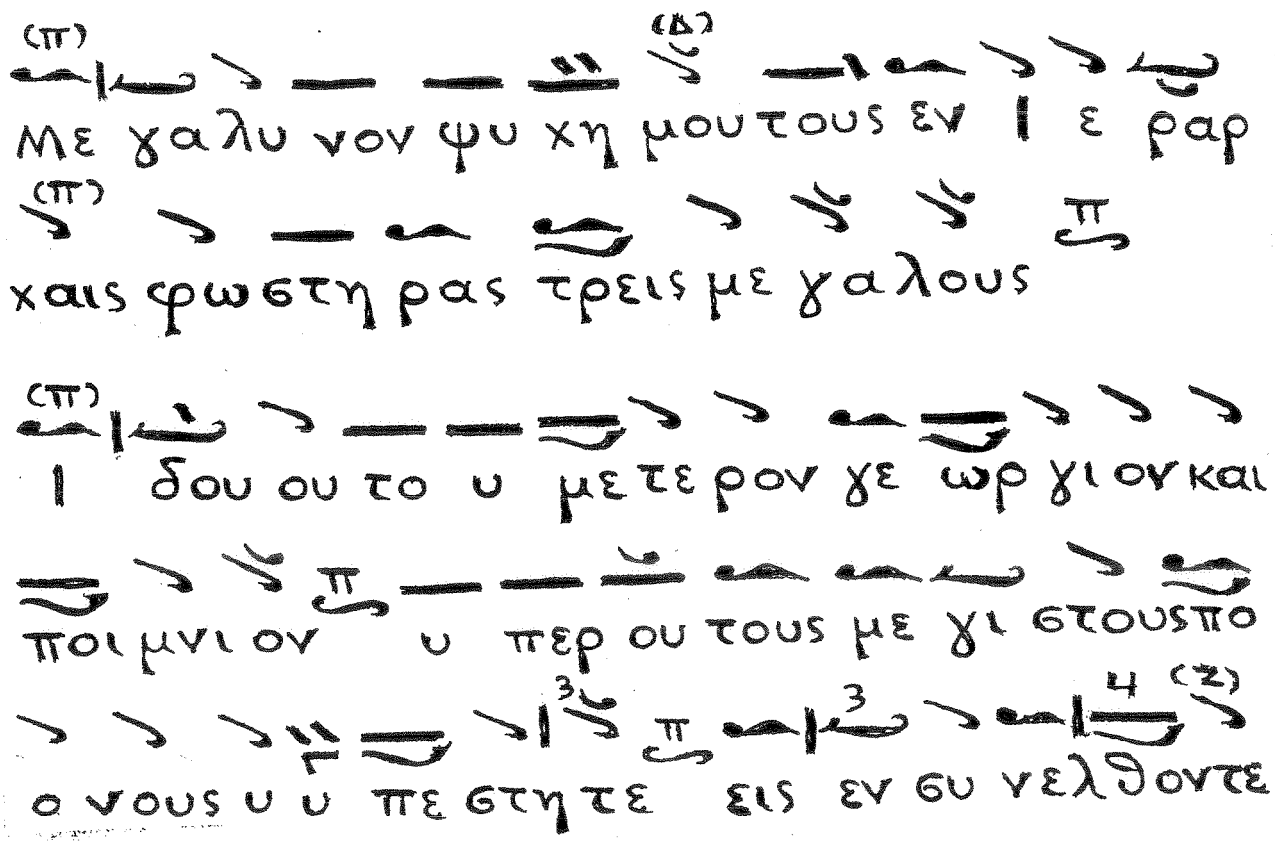

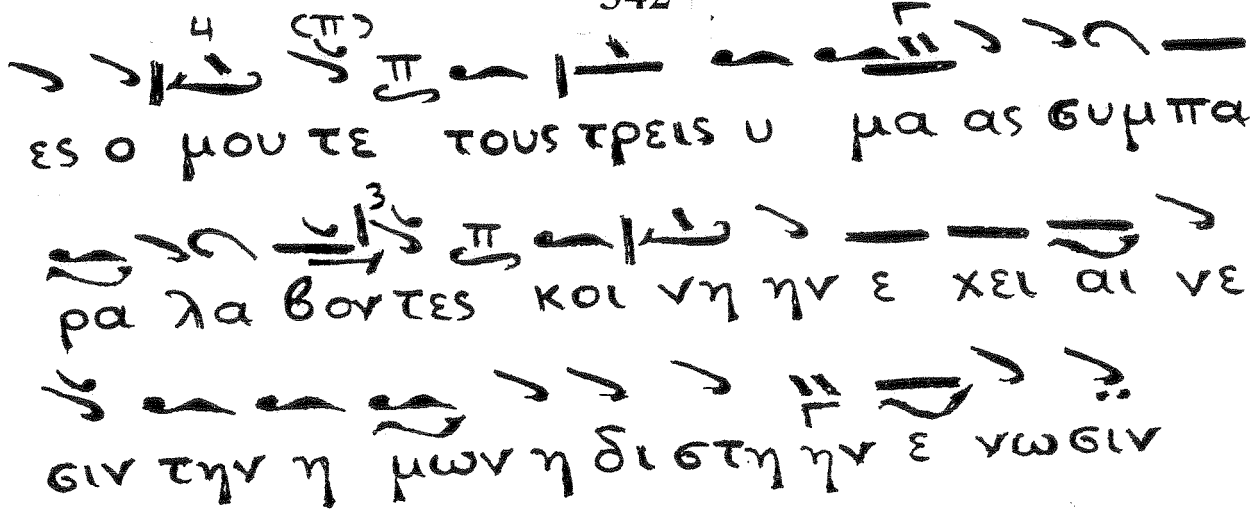

σω σον η μας
Ε πι φα νει σα παρ θε νε της
ψυ χη ης μου τον ζο ο φον φω
τος σου ταις α υ λοις α στρα
παις αυ γα σον πυ λη του θει
ου φω τος και πυ ρος αι ω νι
ου ρυ σθη η ναι κα τα ξι ω σον
Α γνη τους εν πι στει και πο θω
σε υ μνοις με γα λυ νον τα
Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω
σον η μας
Νε νο ση κο τας ο ρω σα και

και ψυ χη ην και το σω ω μα
και βε βλη με νους πα θε σι δει
νοις τη ευσ πλαγ χνι α σου δε
ε σποι να θε ε ρα πευ σα σα λυ
σον των νυν πα ρε νο χλουν των
λυ πη ρων ι να παν τες σε υ
μνοις α παυ στως με γα λυ νο
μεν
γ πε ρα γι α θε ο το κε
σω σον η μας
εν τη γα στρι σου σκη νω σας εκ
γαστρο ος προ αι ω ω νων Πατηρ

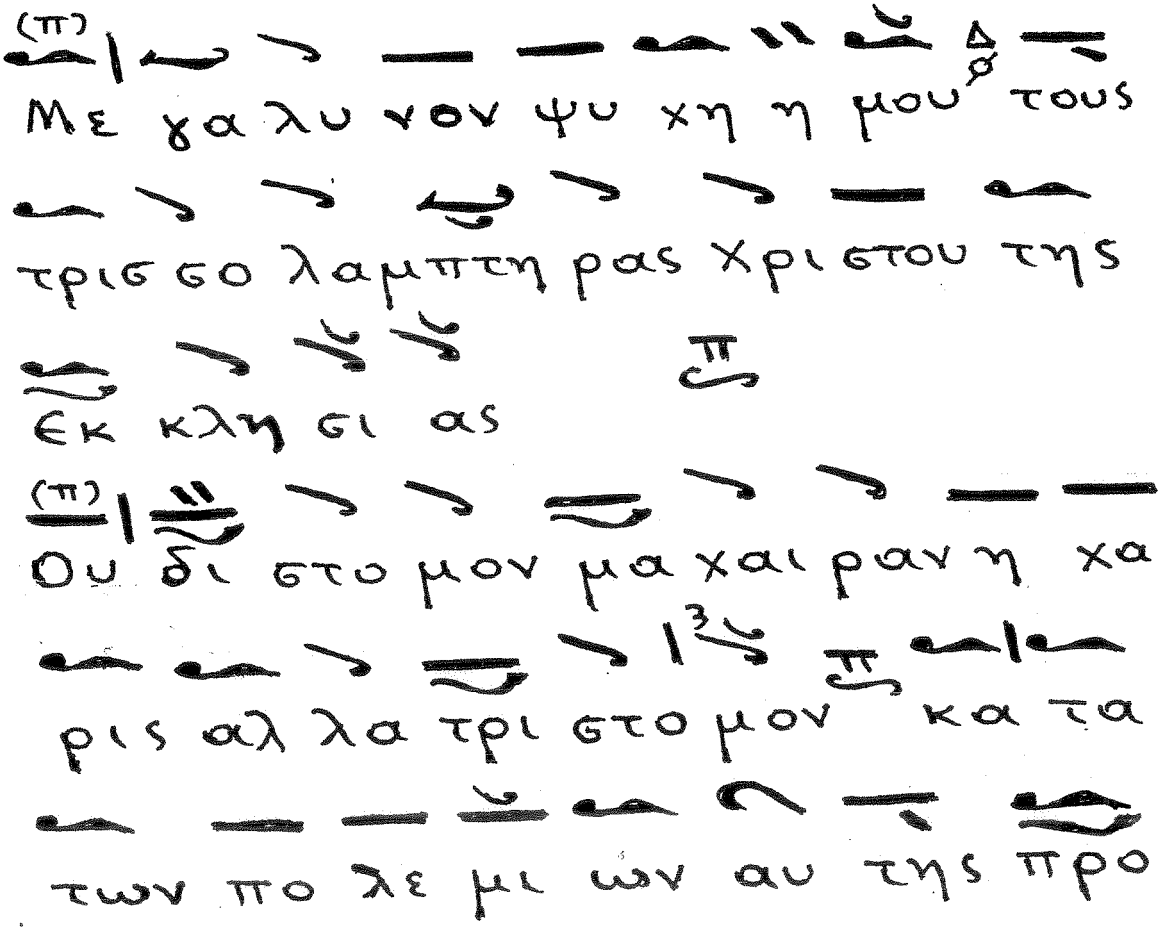

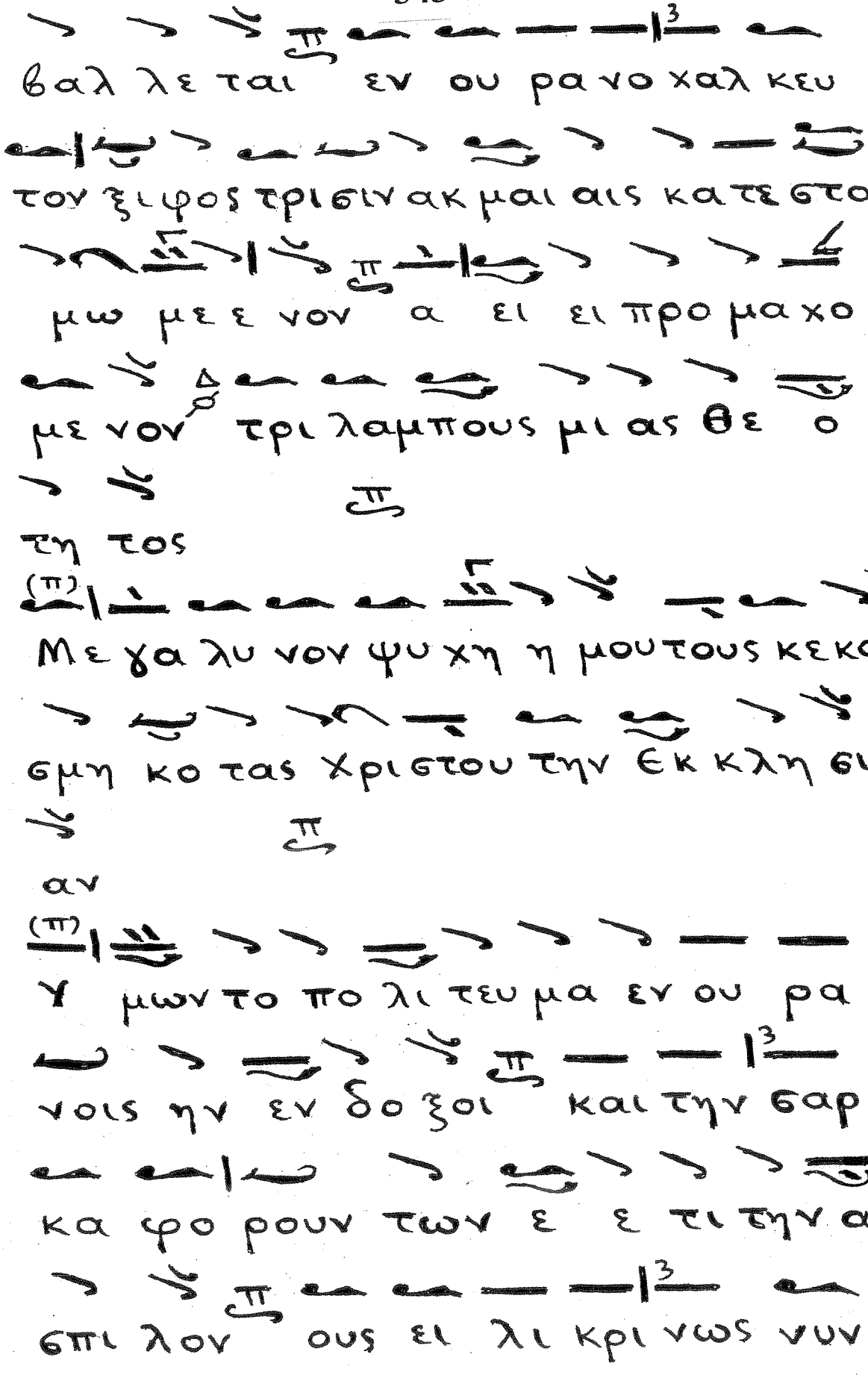
Τῶν Ἁγίων. ὁ αὐτός.

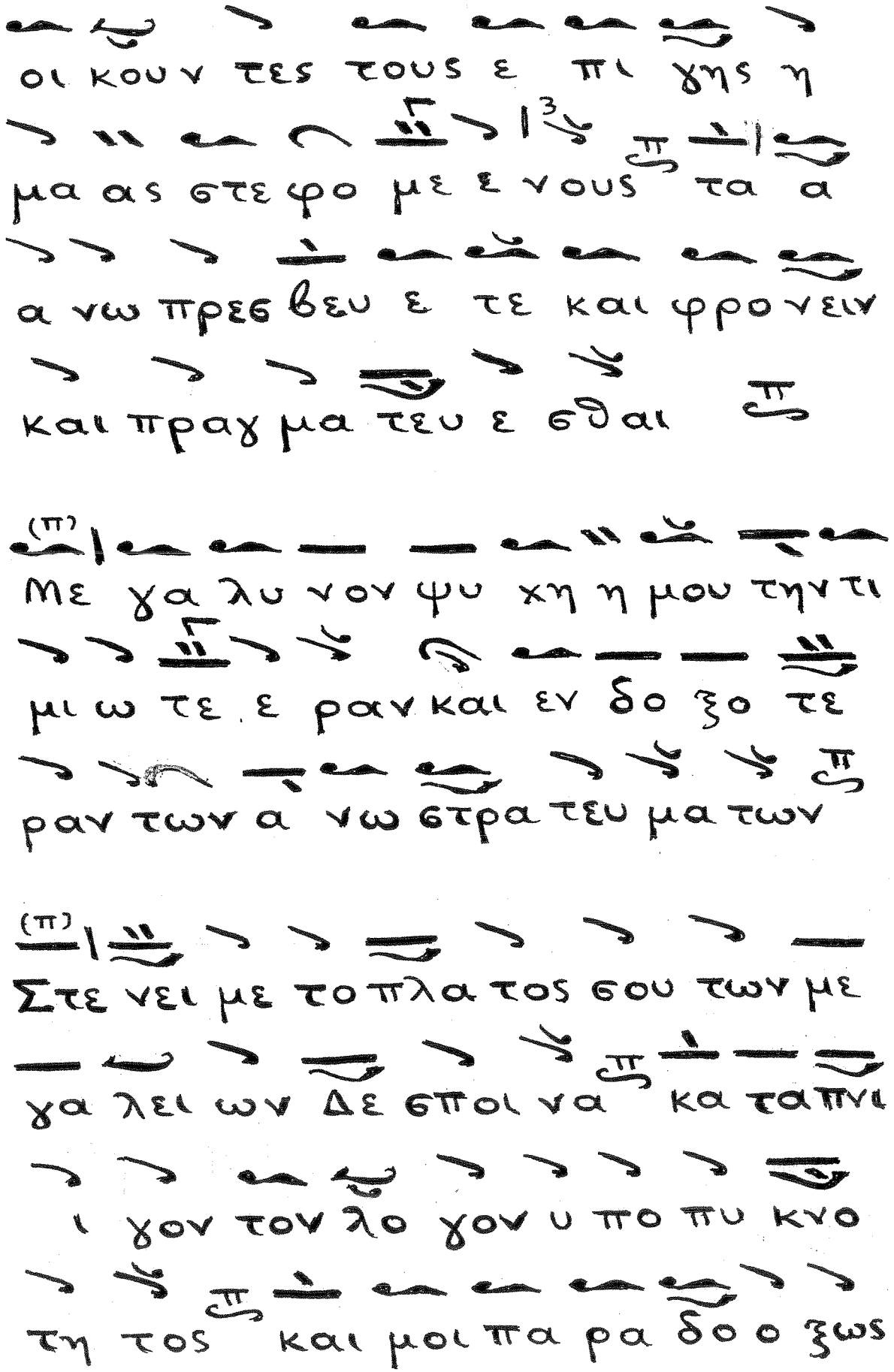

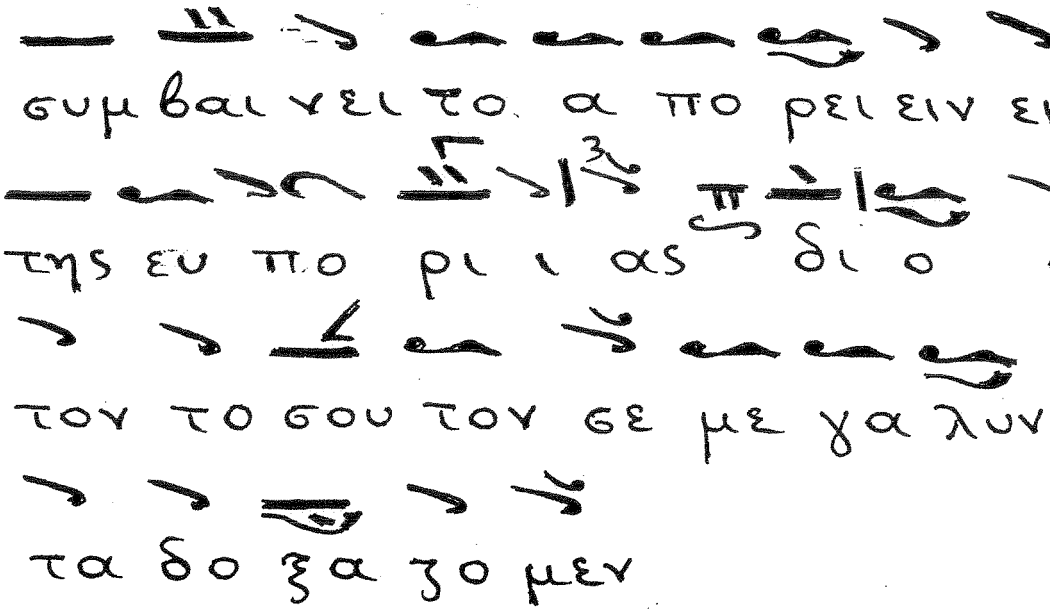

ες ο μου τε τους τρεις υ μα ας συμπα
ρα λα βοντες κοι νη ην ε χει αι νε
σιν την η μων η δι στη ην ε νωσιν

Με γα λυ νον ψυ χη η μου τους
τρισ σο λαμπτη ρας Χρι στου της
εκ κλη σι ας
Ου δι στο μον μα χαι ραν η χα
ρις αλ λα τρι στο μον κα τα
των πο λε μι ων αυ της προ

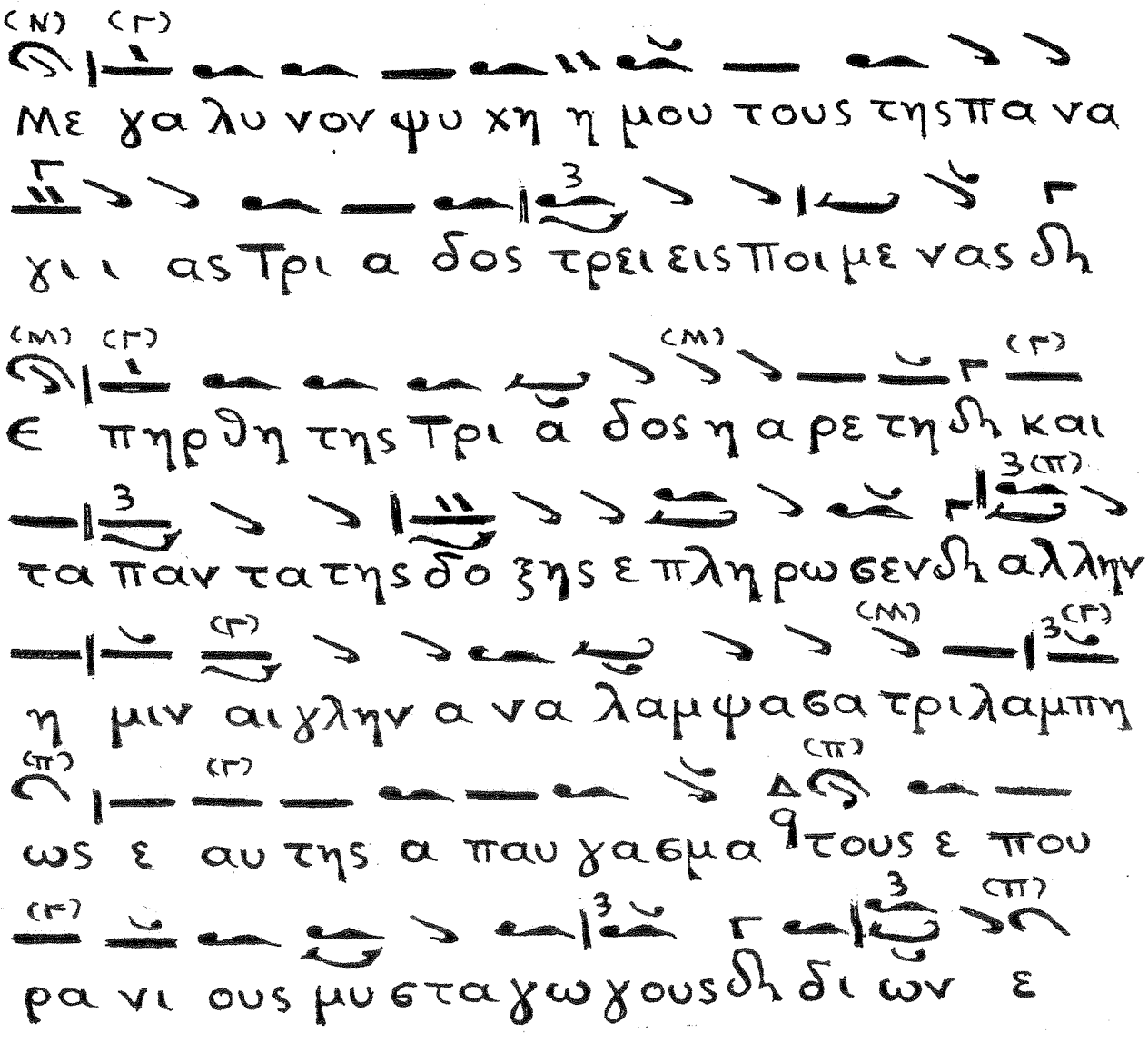

βαλ λε ται εν ου ρα νο χαλ κευ
τον ξι φος τρι σιν ακ μαι αις κα τε στο
μω με ε νον α ει ει προ μα χο
με νον τρι λαμ πους μι ας θε ο
τη τος
Με γα λυ νον ψυ χη η μου τους κε κο
σμη κο τας Χρι στου την Ε κ κλη σι
αν
γ μων το πο λι τευ μα εν ου ρα
νοις ην εν δο ξοι και την σαρ
κα φο ρουν των ε ε τι την α
σπι λον ους ει λι κρι νως νυν

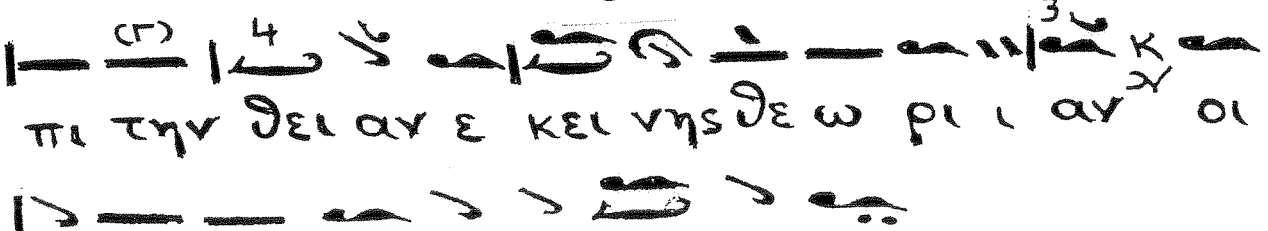

οι κουν τες τους ε πι γης η
μα ας στε φο με ε νους τα α
α νω πρεσ βευ ε τε και φρο νειν
και πραγ μα τευ ε σθαι
με γα λυ νον ψυ χη η μου την τι
μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε
ραν των α νω στρα τευ μα των
Στε νει με το πλα τος σου των με
γα λει ων Δε σποι να κα τα πνι
ι γον τον λο γον υ πο πυ κνο
τη τος και μοι πα ρα δο ο ξως

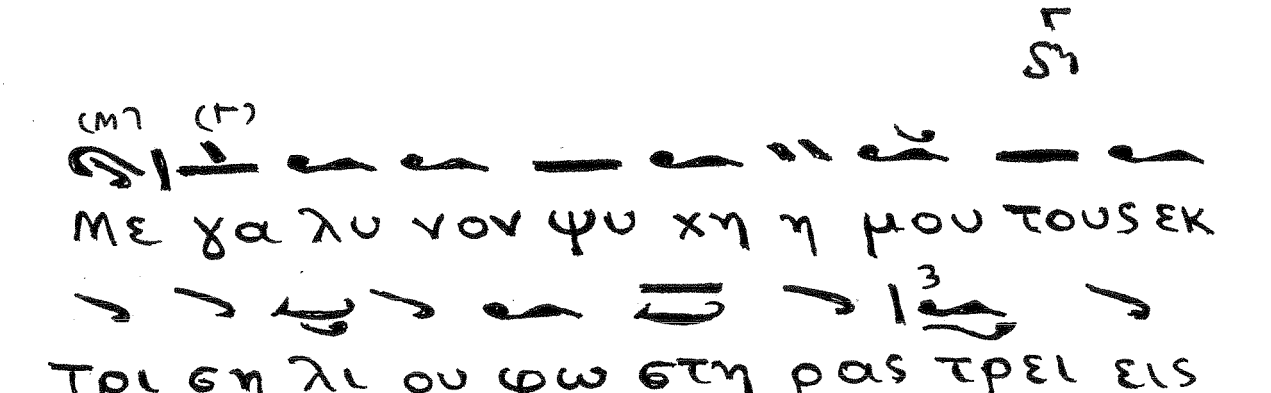

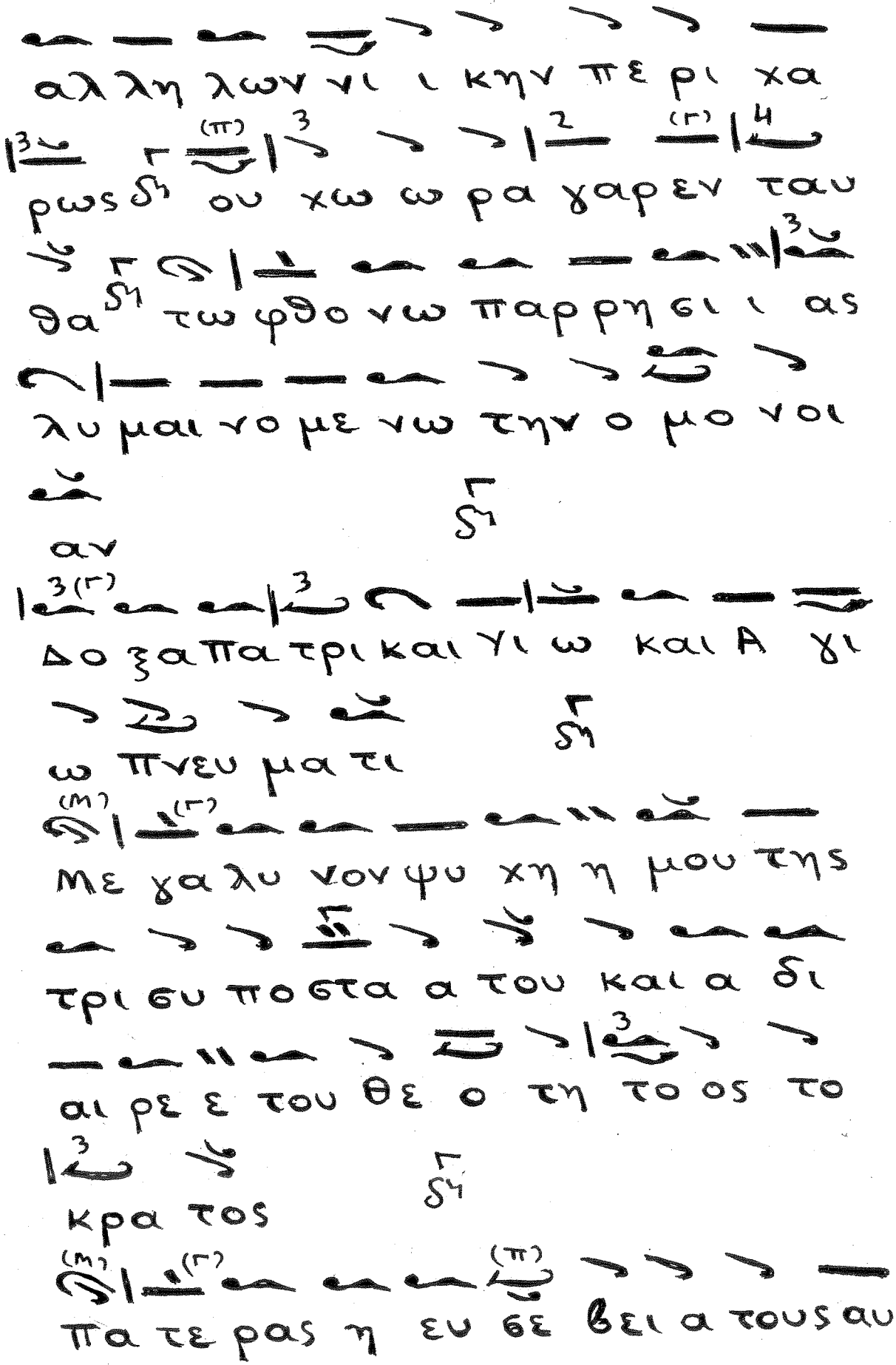
Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

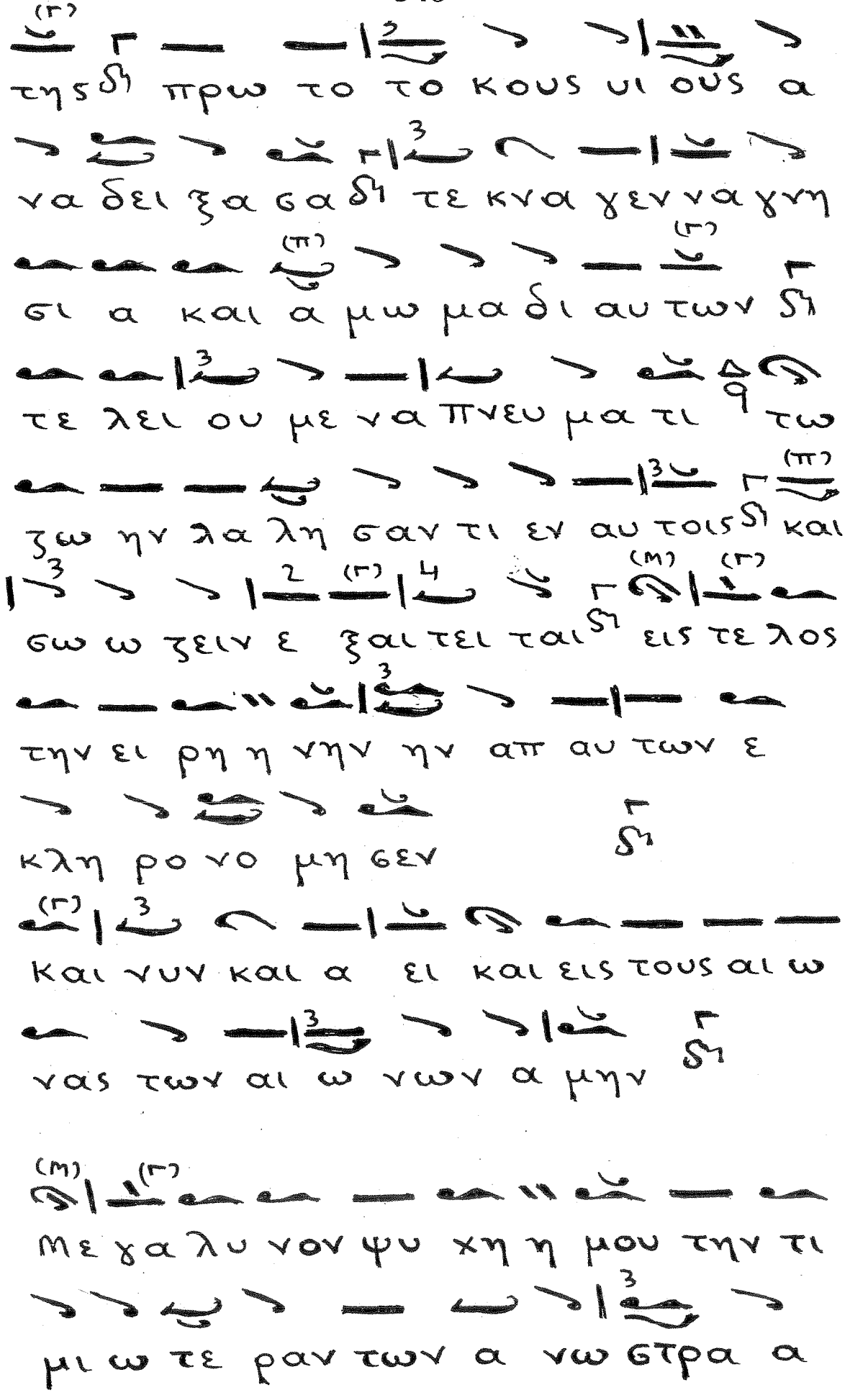
Ἦχος πλ. δ

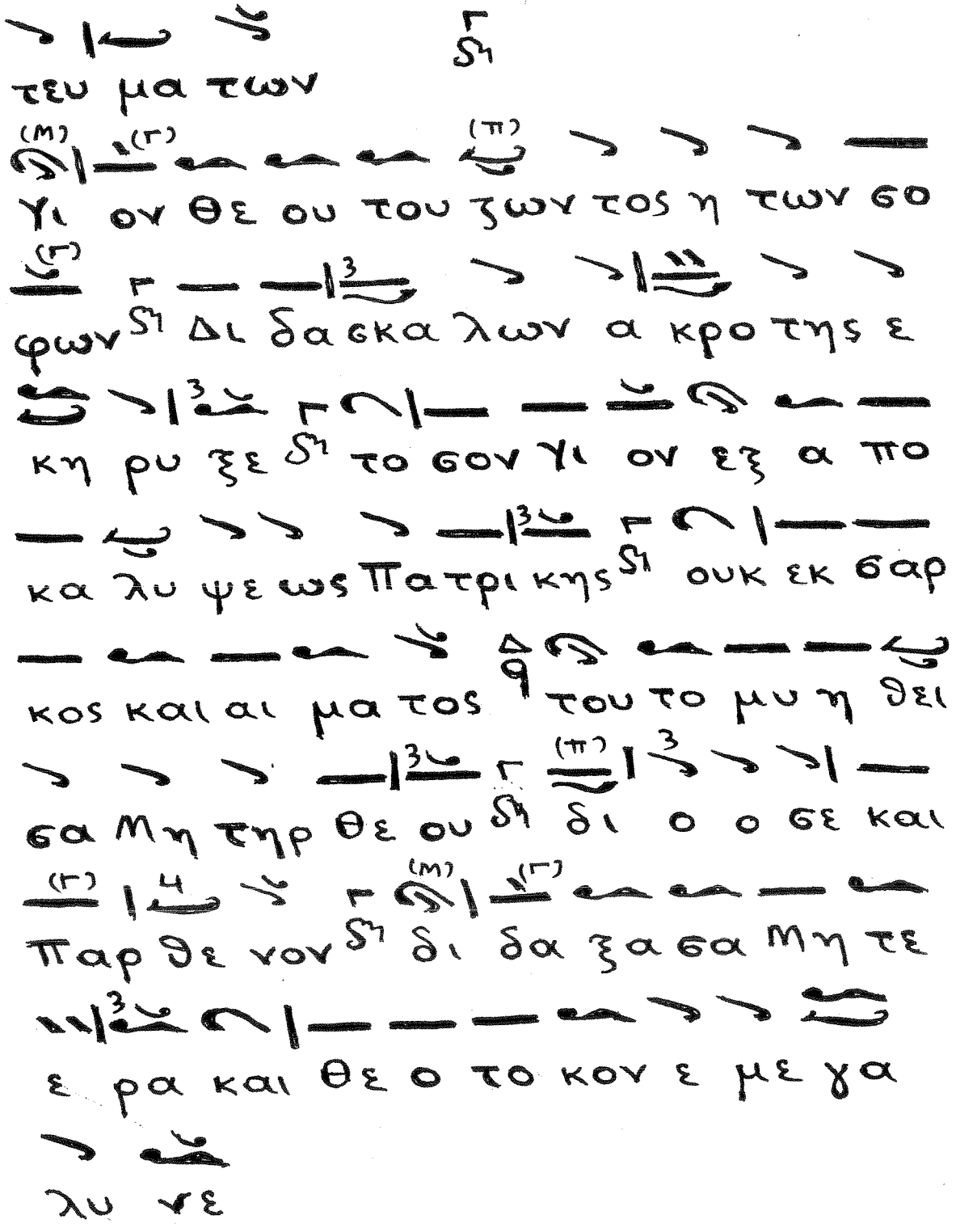

πι την θει αν ε κει νης θε ω ρι ι αν οι
ευ θε βουν τες ο δη γου με θα

με γα λυ νον ψυ χη η μου τους εκ
τρι ση λι ου φω στη ρας τρει εις
με γα λους
Ουκ ε στι δευ τε ρει ον εν τοις τρι
σι δη τα πρε σβει α γαρ ε κα στος
φε ρε ται δη πρω τος δο κων και
τους ο μο τι μους υ περ νι κων δη
ε ξοι κει ου ται μαλ λον δε την

αλλη λων νι ι κην πε ρι χα
ρως δη ου χω ω ρα γαρ εν τα υ
θα δη τω φθο νω παρ ρη σι ι ας
λυ μαι νο με νω την ο μο νοι
αν
δο ξα πα τρι και γι ω και Α γι
ω πνευ μα τι
με γα λυ νον ψυ χη η μου της
τρι συ πο στα α του και α δι
αι ρε ε του θε ο τη το ος το
κρα τος
πα τε ρας η ευ σε βει α τους αυ

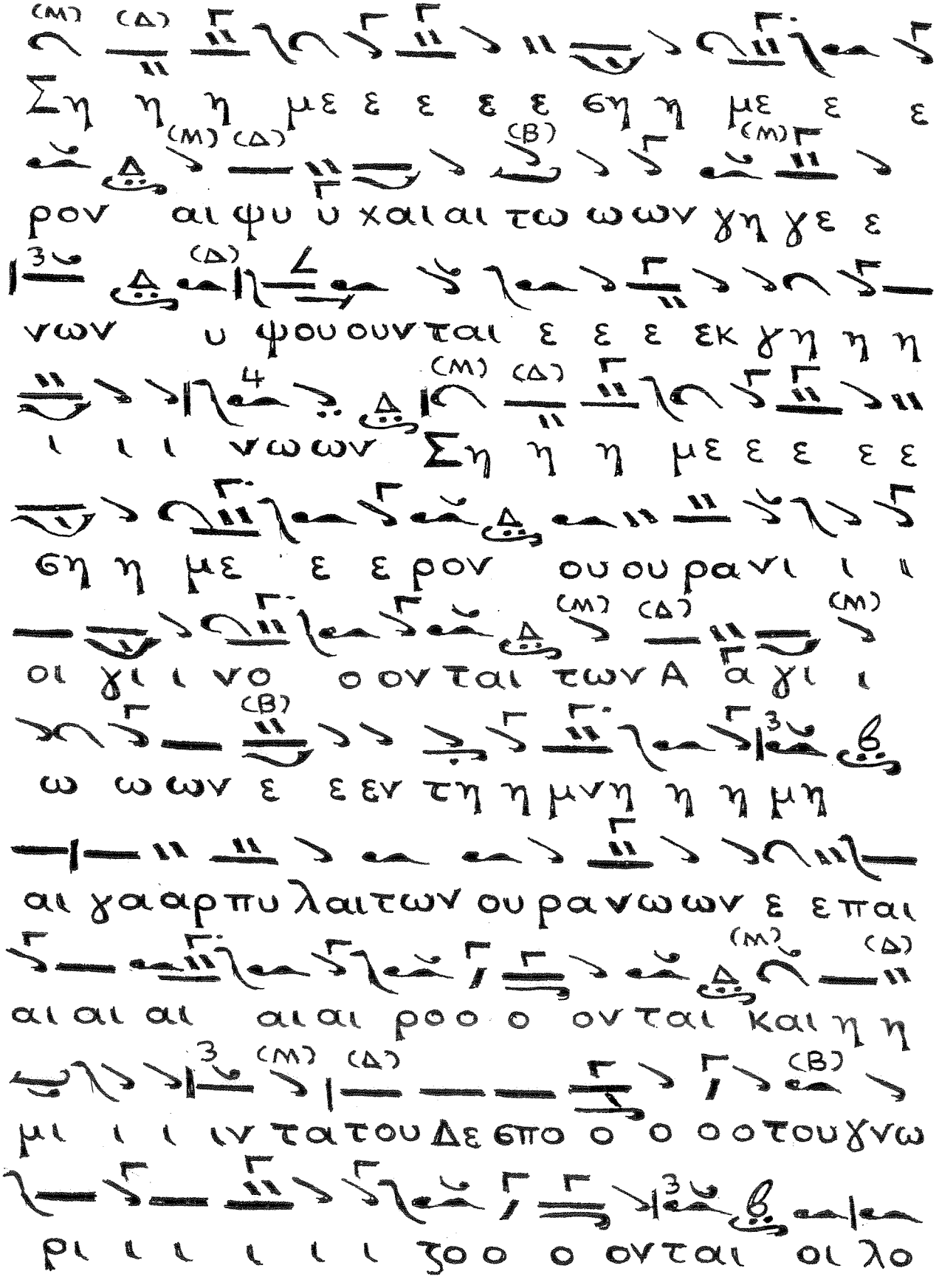

της δη πρω το το κους υι ους α
να δει ξα σα δη τε κνα γεν να γνη
σι α και α μω μα δι αυ των δη
τε λει ου με να πνευ μα τι τω
ζω ην λα λη σαν τι εν αυ τοις δη και
σω ω ζειν ε ξαι τει ται δη εις τε λος
την ει ρη η νην ην απ αυ των ε
κλη ρο νο μη σεν δη
και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην δη
μι ω τε ραν των α νω στρα α
με γα λυ νον ψυ χη η μου την τι

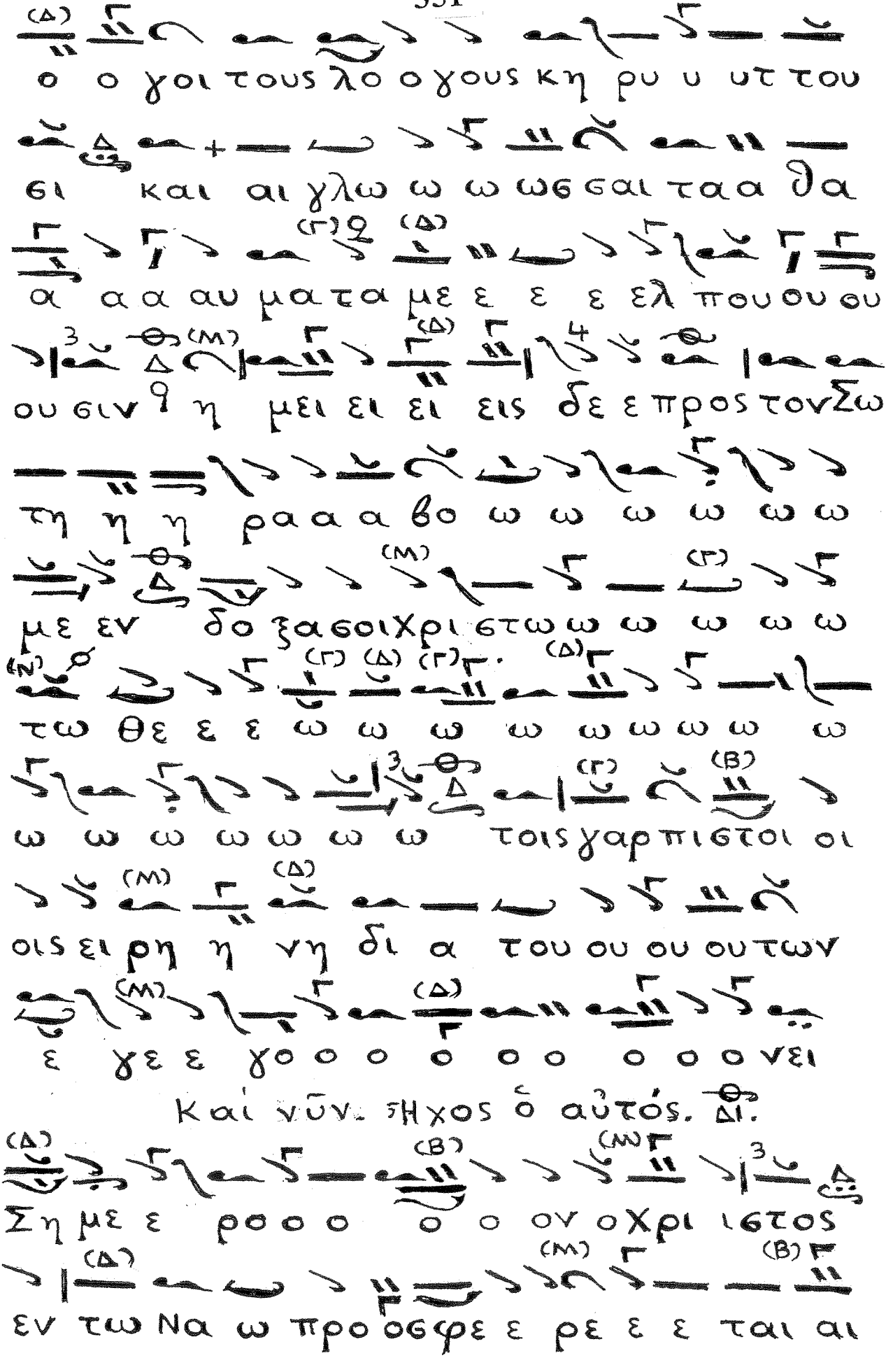

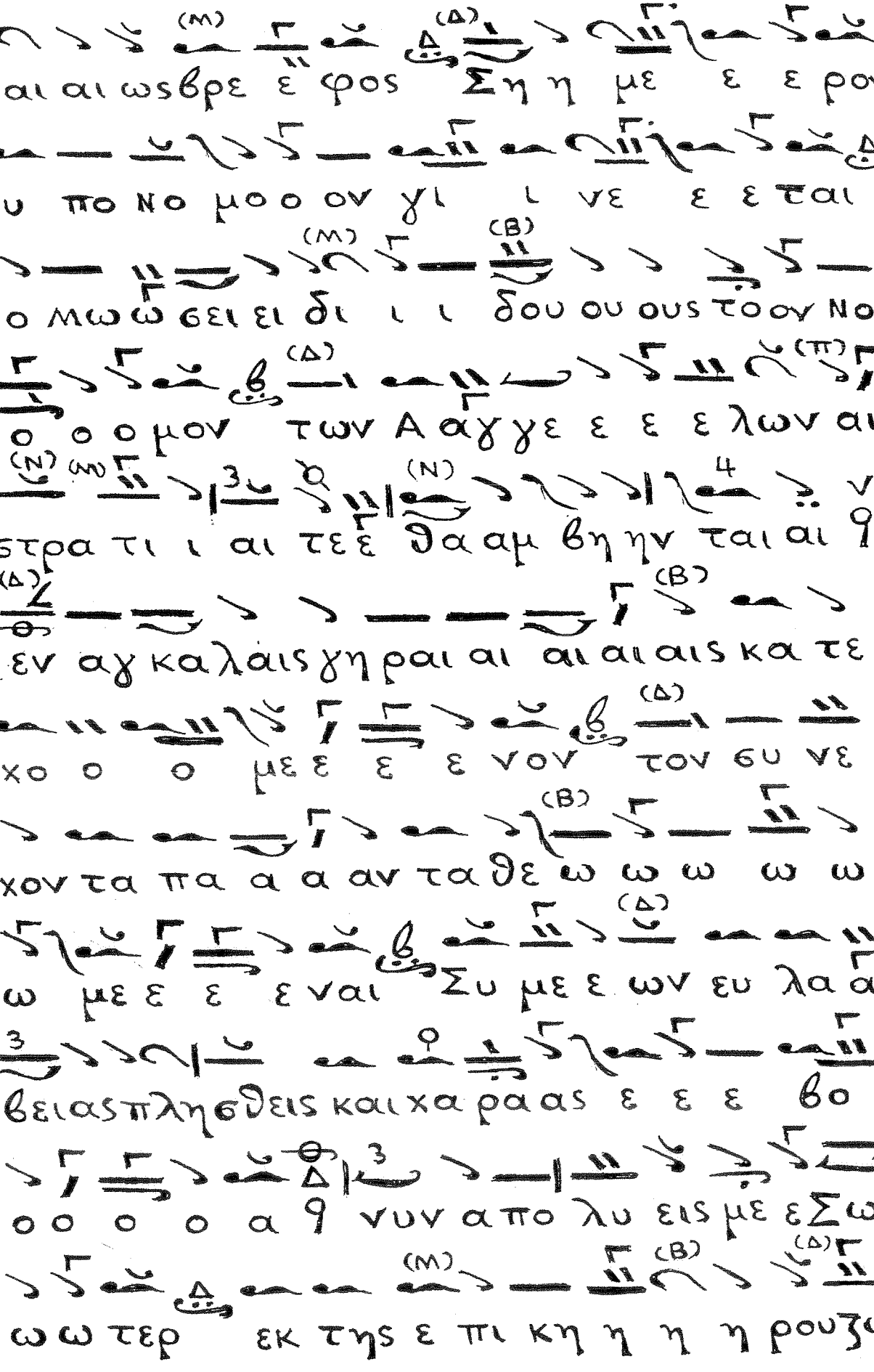
Εἶτα ἡ Καταβασία

<< Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... >>

Εἰς τούς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

ο ο γοι τους λο ο γους κη ρυ υ υτ του
θι και αι γλω ω ω ωθσαι ταα θα
α α α αυ μα τα με ε ε ελ που ου ου
ου σιν η μει ει ει εις δε ε προς τονζω
τη η η ρα α α βο ω ω ω ω ω ω
με εν δο ξα σοι Χρι στω ω ω ω ω ω
τω θε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω τοις γαρ πι στοι οι
οις ει ρη η νη δι α του ου ου ουτων
ε γε ε γο ο ο ο ο ο ο ο νει
Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Δι.
Ση με ε ρο ο ο ο ο ον ο Χρι ι στος
εν τω Να ω προ οσφε ε ρε ε ε ται αι

αι αι ωσβρε ε φος Ση η με ε ε ρον
υ πο νο μο ο ον γι ι νε ε ε ται
ο μω ω σει ει δι ι ι δου ου ους τοον νο
ο ο ο μον των Α αγ γε ε ε λων αι
στρα τι ι αι τε ε θα αμ βη ην ται αι
εν αγ καλαις γη ραι αι αι αι αις κα τε
χο ο ο με ε ε ε νον τον θυ νε
χον τα πα α α αν τα θε ω ω ω ω ω
ω με ε ε ε ναι Συ με ε ων ευ λα α
βειασπληθδεις καιχα ρα αις ε ε ε βο
ο ο ο ο α η νυν α πο λυ εις με εΣω
ω ω τερ εκ της ε πι κη η η η ρουζω

ω ης προς την α γη η η η ρω ω ω

λη η η ξι ιν ει ει δο ο ον γα α α α

αρ σε ε και ε ευ φραα α α α α α

α αν θη η η ην